

د بادشاهانو اول کتاب

پېژندگلو

اول بادشاهان د حضرت داؤد عليه السلام مرگ او د هغه د زوی حضرت سليمان عليه السلام بادشاهی سره شروع کیری. حضرت سليمان عليه السلام د دنیا د نورو ټولو بادشاهانو نه زیات مالداره او د ټولو نه زیات د حکمت خاوند وو. خو حضرت سليمان عليه السلام چې بهرنیو بشو سره ودونه وکړل او د هغوی د رسم و رواج سره یې واسطه راغله نو د خلقو دپاره یې یو دلیل پیدا کړو چې د یو واحد خدای پاک نه واورې. اول بادشاهان په یروشلم کښې د مالک خدای د کور د جوړولو بیان کوی او د صحیح عبادت اهمیت ته اشاره کوی. په دې کتاب کښې د خدای پاک وفاداری داسې ښکاره کیری چې پېغمبران رالېږی او خصوصاً الیاس نبی چې خلقو ته خبردارې ورکوی چې د نورو خدایانو عبادت مه کوئ. دا کتاب مونږ ته ښایي چې ټټانو ته د عبادت کولو نتیجې څومره د تباهی باعث گرځی. دا د فرد واحد او د قومونو د تباهی سبب جوړېږی. د حفظ کولو دپاره ۳۹:۸ آیت ”یواځې ته د انسان د زړه په خیالونو پوهېږې. د هر چا سره هغه سلوک کوه چې څنگه یې حقدار وی.“

د حضرت داؤد بوداټوب

۱) داؤد اوس د پېر عمر سرے وو، که په هغه باندې به پيرې بسترې واچولے شوې نو هغه به بيا هم نه گرمېدو. (۲)

خپلو آفسرانو هغه ته وويل، ”بادشاه سلامت، مونږ به يوه پېغله ولټوو چې تا سره وي او ستا خدمت کوي. هغه به ستا په څنگ کبني څملي او تا به گرم ساتي.“ (۳) هغوی په ټولو بني اسرائيلو کبني يوې بڼکلې پېغلې پسې وگرځېدل او په شونيم کبني يې يوه داسې جينۍ پېدا کړه چې نوم يې ابی شاگ وو او بادشاه له يې راوستله. (۴) هغه پېره بنائسته وه او د بادشاه خدمت يې کولو او د هغه خيال يې ساتلو، خو د بڼکې په توگه يې نه استعمالوله.

د ادونياه په تخت د کبېناستو دعوی کول

(۵) - (۶) چې ابی سلوم مړ شو نو د داؤد او حجيت مشرے ژوندے زوی ادونياه وو. هغه پېر بنائسته سرے وو. داؤد د هغه سره هيڅ کله سختی نه وه کړې، هغه خپل ځان اوچتولو او وويل يې چې، ”زه به بادشاه يم.“ هغه د ځان دپاره د جنگي گاپو، آسونو او د پنځوسو سړو بندوبست کړے وو چې د حفاظت دپاره ورسره وي. (۷) هغه يوآب (چې د هغه مور ضرويا وه) او د ابیاتار امام سره خبره وکړه او هغوی په دې راضي شول چې د هغه د خبرې ملگرتيا وکړي. (۸) خو صدوق امام، د يهودع زوی بنایاه، ناتن پېغمبر، سمعی، ريعی او د داؤد محافظان د ادونياه په طرف نه وو. (۹) يوه ورغ ادونياه د عين راجل چينې سره نږدې، د مار د گټ سره

د گډانو، غویانو او د څړبو سخو قربانی پېش کړه. هغه د داؤد بادشاه نورو زامنو او د بادشاه وزیرانو او آفسرانو له دعوت ورکړو کوم چې د یهوداه وؤ چې د قربانی دې مېلمستیا له راشی، ﴿١٠﴾ خو هغه خپل ناسکه ورور سلیمان، ناتن پېغمبر، بنایاه او د بادشاه محافظانو له دعوت ورنه کړو.

د حضرت سلیمان بادشاه جوړېدل

﴿١١﴾ ناتن د سلیمان مور بت سبع له لارو او د هغې نه یې تپوس وکړو، ”ته خبر نه یې څه چې د حجیت زوی ادونیاه خپل ځان بادشاه جوړ کړی دے؟ او داؤد د دې نه خبر هم نه دے. ﴿١٢﴾ که ته خپل ژوند او خپل زوی سلیمان بچ کول غواړې نو زه به یوه مشوره درکړم. ﴿١٣﴾ داؤد بادشاه له فوراً لاره شه او تپوس ترې نه وکړه چې، بادشاه سلامت، تا زما سره دا پوخ لوظ نه وو کړی څه چې زما زوی سلیمان به ستا نه پس بادشاه جوړوې؟ نو دا ادونیاه ولې بادشاه شو؟“ ﴿١٤﴾ او ناتن دا هم وفرمائیل، ”چې کله ته د داؤد بادشاه سره خبرې کوې، نو زه به درشم او ستا ټولې خبرې به رښتیا کړم.“ ﴿١٥﴾ نو بت سبع د بادشاه ملاوېدو له د بادشاه کوټې ته ورغله. هغه پېر بوډا شوے وو او شونیمې ښځې ابی شاگ د بادشاه خدمت کولو. ﴿١٦﴾ بت سبع د بادشاه په مخکښې ټیټه شوه او په زمکه پرمخې پرېوته او هغه ترې نه تپوس وکړو، ”زه ستا دپاره څه وکړم؟“ ﴿١٧﴾ هغې ورته ووئیل، ”بادشاه سلامت، تا د مالک خدای د خپل خدای پاک په نوم زما سره پوخ لوظ کړی وو چې زما زوی سلیمان به ستا نه پس بادشاه وی او ستا په تخت باندې به ناست وی. ﴿١٨﴾ خو

گوره، ادونياه بادشاه شومے دے او صاحبه، تہ د دې نه خبر هم نه يې. (١٩) هغه د ډېرو غويانو، گډو او څريو سخو قرباني پېش کړې ده او هغه ستا زامنو، ابياتار امام او ستا د لښکر مشر يوآب له د مېلمستيا دعوت ورکړې دے، خو هغه ستا زوی سلیمان له دعوت نه دے ورکړې. (٢٠) بادشاه سلامت، د بنی اسرائیلو ټول خلق ستا په طمع دی چې هغوی ته ووايي چې ستا نه پس به څوک بادشاه جوړېږي. (٢١) که تہ داسې ونه کړې نو چې تہ څنگه وفات شي نو ما سره او زما د زوی سلیمان سره به د مجرمانو په شان سلوک کېږي. (٢٢) د هغې خبرې جاري وې چې ناتن محل ته راورسېدو. (٢٣) بادشاه خبر شو چې پېغمبر هلته دے، ناتن لاړو او د بادشاه په مخکښې ټيټ شو او پرمخې پرېوتو. (٢٤) بيا هغه وفرمائيل، ”بادشاه سلامت، تا دا اعلان کړې دے چې ستا نه پس به ادونياه بادشاه وي؟ (٢٥) هغه نن تلې دے او د غويانو، گډو او د څريو سخو قرباني يې پېش کړې ده. هغه ستا ټولو زامنو، ستا د لښکر مشر يوآب او ابياتار امام له دعوت ورکړې دے او وگوره هغوی د هغه سره په روتی کېښې شريک دی او چغې وهی چې ادونياه بادشاه زنده باد. (٢٦) خو بادشاه سلامت، هغه ما، صدوق امام، بناياه او سلیمان له دعوت رانه کړو. (٢٧) بادشاه سلامت، تا د دې مېلمستيا اجازت ورکړې دے؟ خپلو وزيرانو او آفسرانو ته دې هم ونه وئيل چې ستا نه پس به بادشاه څوک وي؟“ (٢٨) داؤد بادشاه وفرمائيل، ”بت سبع ته ووايي چې دننه راشی.“ نو راغله او د هغه په مخکښې ودرېده. (٢٩) بيا هغه ورته وفرمائيل، ”زه تا ته د ژوندی مالک خدای په نوم قسم کوم، چې هغه زه د ټولو مصيبتونو نه بچ کړې يم، (٣٠) نن به زه تا

سره هغه لوظ پوره کوم چې ما درسره د مالک خدائ د بنی
 اسرائیلو د خدائ پاک په نوم کړې دے، چې ستا زوی
 سلیمان به زما نه پس هم نن د بادشاهی په تخت کښېښی. “
 ۲۱) بت سبع ورته ټیټه شوه، پرمخې پرېوتله او وې وئیل،
 ”بادشاه سلامت دې تل تر تله ژوندے وی.“ ۲۲) بیا داؤد
 بادشاه صدوق امام، ناتن پېغمبر او د یهویدع بنایاه
 راغوبستل. کله چې هغوی دننه راغلل، ۲۳) نو هغه ورته
 وفرمائیل، ”زما د دربار آفسران د ځان سره بوځی، زما زوی
 سلیمان دې زما په قچره باندې سور شی او لاندې د جیحون
 چینې پورې د هغه ملگرتیا وکړی، ۲۴) چرته چې صدوق
 امام او ناتن پېغمبر هغه د بنی اسرائیلو د بادشاه په توگه سر
 په تېلو غوړ کړی نو بیا بیگل وغړوی او چغې کړی چې
 سلیمان بادشاه زنده باد. ۲۵) په هغه پسي واپس دلته راشی
 چې کله هغه زما په تخت باندې د کښېناستو دپاره راځی. هغه
 به زما نه پس بادشاه وی، ځکه چې هغه ما خوښ کړے دے
 چې د اسرائیل او یهوداه بادشاه شی.“ ۲۶) بنایاه ورته ووئیل،
 ”هم داسې به وشي او مالک خدائ ستا خدائ پاک دې دا
 خبره یقینی کړی. ۲۷) بادشاه سلامت، څنگه چې مالک
 خدائ ستا مل دے نو د سلیمان دې هم مل شی او د هغه
 بادشاهی دې ستا نه هم زیاته بختوره کړی.“ ۲۸) نو صدوق،
 ناتن او بنایاه روان شول او د داؤد محافظان یې د ځان سره
 کړل. سلیمان د داؤد بادشاه په قچره سور وو او د جیحون
 چینې پورې یې د هغه ملگرتیا وکړه. ۲۹) صدوق د زیتونو
 هغه تېل واخستل چې کوم یې د مالک خدائ د حضور د
 خېمې نه راوړی و او د سلیمان سر یې په تېلو غوړ کړو.
 هغوی بیگل وغړولو او ټولو خلقو چغه کړه، ”سلیمان بادشاه

زنده باد۔“ ﴿۴۰﴾ بيا ٽول خلق ورپسي روان شول، د خوشحالی
 نه يي چغې وهلي او شپيلي يي غبولي، دومره زيات شور يي
 کولو چي زمکه يي خوځوله. ﴿۴۱﴾ کله چي ادونياه او د هغه
 ٽولو مېلمنو روتي ختموله، نو هغوي شور واورېدو. او کله
 چي يواب د بيگل آواز واورېدو نو تپوس يي وکړو، ”په ښار
 کښي د دې شور څه مطلب دے؟“ ﴿۴۲﴾ هغه لا خبره ختمه
 کړي نه وه چي د ابياتار امام زوي يونتن راورسېدو. ادونياه
 ورته ووييل، ”دنه راشه، ستا په شان ښه سرے به خامخا يو
 ښه زېرے راوړي.“ ﴿۴۳﴾ يونتن ورته ووييل، ”نه، دا خبره
 نشته داؤد سليمان بادشاه جوړ کړے دے. ﴿۴۴﴾ هغه صدوق،
 ناتن، بناياه او شاهي محافظان راوغوښتل چي د هغه ملگرتيا
 وکړي. هغوي هغه د بادشاه په قچره باندې سور کړو، ﴿۴۵﴾
 صدوق او ناتن هغه د جيحون چيني سره د بادشاه په توگه
 مقرر کړو. بيا هغوي ښار ته لاړل، د خوشحالی نه يي دا چغې
 وهلي چي اوس خلق په جوش کښي دي. دا هغه شور دے
 چي ته يي اورې. ﴿۴۶﴾ نو سليمان اوس بادشاه شوے دے او
 د بادشاهي په تخت ناست دے. ﴿۴۷﴾ بله خبره دا چي د دربار
 آفسران خپل بادشاه داؤد له عزت ورکولو دپاره دننه ورغلل
 او ورته يي ووييل، ستا خدائ پاک دې سليمان ستا نه هم
 زيات مشهور کړي او د سليمان بادشاهي دې ستا نه هم زياته
 بختوره شي. بيا داؤد بادشاه په خپل کت کښي د عبادت
 دپاره تپت شو. ﴿۴۸﴾ او بادشاه دا هم وفرمائيل، راځي، د
 مالک خدائ د بني اسرائيلو د خدائ پاک ثناء صيفت وکړو،
 چي هغه زما د اولاد نه يو کس زما نه پس بادشاه جوړ کړو
 او هغه زه ژوندے پرېښودم چي دا وگورم.“ ﴿۴۹﴾ بيا د ادونياه
 ٽول مېلمانه وپرېدل، هغوي پاڅېدل او لاړل، هر يو په خپله

مخه لاڙو. (۵۰) ادونياه چي د سليمان نه سخت په يره کښي وو، هغه د مالک خدائ د حضور خپمي ته تېز لاږو او د خپل ژوند بچ کولو دپاره د قربان گاه بنکري پي ونيول. (۵۱) سليمان بادشاه خبر شو چي ادونياه د هغه نه ويرېدو او د قربان گاه بنکري پي ونيول او ادونياه وئيل، ”پرومبي خبره دا ده چي سليمان بادشاه ما ته قسم وکړي چي هغه به ما نه وژني.“ (۵۲) سليمان ورته وفرمائيل، ”که هغه وفادار وي، نو د هغه د سريو وپښته به هم نه ضائع کيږي، خو که هغه لانچي جوړوي، نو مړ به شي.“ (۵۳) سليمان بادشاه ادونياه راغوښتو او د قربان گاه نه راکوز کړي شو. ادونياه بادشاه له لاږو او د هغه په مخکښي تپت شو او بادشاه هغه ته وفرمائيل، ”ته کور ته ځان ورسوه.“

د حضرت داؤد حضرت سليمان ته وصيت

۲ (۱) کله چي داؤد د مرگ په حالت کښي وو، نو هغه خپل زوي سليمان راوغوښتلو او وصيت يې ورته وکړو، (۲) ”زما وخت پوره دے، تکړه سرے شه او حوصله مضبوطه کړه. (۳) او هغه څه کوه چي مالک خدائ ستا خدائ پاک يې حکم درکوي. او د هغه ټول قانون او حکمونه منه، لکه څنگه چي د موسي په شريعت کښي ليکلے شوي دي، بيا چي چرته هم ځي نو په هر کار کښي به کامياب يې. (۴) که ته د هغه فرمانبرداري کوې نو مالک خدائ به هغه لوظ پوره کړي چي ما ته يې فرمايلي وؤ چي زما اولاد به تر هغي پورې په بني اسرائيلو بادشاهي کوي چي هغوي په وفاداري سره د زړه د اخلاصه د هغه حکمونه مني. (۵) د دې نه علاوه تا ته

پته ده چې يوآب زما سره څه وکړل چې د بنی اسرائیلو د
لبسکر دوه مشران یې ووژل، یعنې د نیر زوی ابنیر او د یتر
زوی عماسا. تا ته یاد دی چې هغوی یې د امن په وخت کښې
د بدل اخستلو دپاره ووژل. یوآب بې گناه سړی ووژل او چې
څه یې کړی ؤو نو ذمه واری یې په خپل سر ده. (۶) د خپل
عقل نه کار واخله، هغه مه پرېږده چې سپین ږیرے شی او په
خپل مرگ مړ شی. (۷) خو د جلعاد د برزلی زامنو ته خپله
مهربانی وښایه او د هغوی خیال وساته، ځکه چې زه کله ستا
ورور ابی سلوم نه تبتبدم نو هغوی په ما مهربانه ؤو. (۸) په
بنیامین کښې د بحوریم ښار د جیرا زوی سمعی هم دے. کله
چې زه محنايم ته تلم نو هغه ما ته سختې ښېرې کولې، خو
چې کله هغه د اردن سیند سره ما سره ملاو شو، نو ما د
مالک خدای په نوم د سمعی سره پوخ لوظ وکړو چې زه به
هغه نه وژنم. (۹) تر څو چې دې سزانه وی ورکړې چې هغه
پرې نه ږدې. ځکه چې ته د حکمت خاوند یې او تا ته به پته
ولگی چې څه کول په کار دی، او ته به دا خبره یقینی کوې
چې هغه په سخت مرگ مړ شی.

د حضرت داؤد مرگ

(۱۰) نو داؤد وفات شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو. (۱۱)
څلویښت کاله هغه د بنی اسرائیلو بادشاه وو، اووه کاله یې په
حبرون کښې او درې دېرش کاله یې په یروشلم کښې
بادشاهی وکړه. (۱۲) سلیمان د خپل پلار داؤد نه پس بادشاه
شو او د هغه بادشاهی مضبوطه قائمه شوه.

١٣) بيا ادونياه چې د هغه مور حجيت وه، بتسبع له لاره چې هغه د سليمان مور وه. هغې ترې نه تپوس وکړو، ”ته د خبر دپاره راغلي؟“ هغه ورته وويل، ”آو.“ ١٤) هغه بيا دا هم وويل، ”زه تا ته يو عرض کوم.“ هغې ورته وويل، ”خه دی، ووايه؟“ ١٥) هغه ورته وويل، ”تا ته پته ده چې بادشاهي زما حق وو او ټولو بني اسرائيلو غوښتل چې زه بادشاه جوړ شم. خو خبره بدله شوه او زما ورور بادشاه شو، ځکه چې دا د مالک خدای مرضی وه. ١٦) او اوس زه يو عرض کول غواړم، مهرباني وکړه چې انکار ونه کړې.“ بتسبع ورته وويل، ”ووايه.“ ١٧) هغه ورته وويل، ”مهرباني وکړه چې سليمان بادشاه ته ووايه، ما ته پته ده چې هغه به تا ته انکار نه کوي، چې هغه ما پرېږدي چې شونيمی ښځه ابی شاگ واده کړم.“ ١٨) هغې ورته وويل، ”تيک ده، زه به د بادشاه سره ستا دپاره خبره وکړم.“ ١٩) نو بتسبع بادشاه له لاره چې د هغه سره د ادونياه دپاره خبره وکړې. بادشاه پاڅېدو چې خپلې مور ته ستړی مشی وکړی او د هغې په مخکښې ټيټ شو. بيا هغه په خپل تخت کښېناستو او د هغې دپاره يې بل تخت راوړو چې د هغه ښی طرف ته هغه پرې کښېښی. ٢٠) هغې ورته وويل، ”زه غواړم چې ته زما سره يوه معمولی شان ښکې وکړې، مهرباني وکړه چې ما ته انکار ونه کړې.“ هغه ورته وفرمائيل، ”زما مورې، خه وئيل غواړې، زه به تا ته انکار نه کوم.“ ٢١) هغې ورته وويل، ”خپل ورور ادونياه پرېږده چې د ابی شاگ سره واده وکړی.“ ٢٢) بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”ته ما ته دا څنگه وائي چې ابی شاگ ادونياه له

ورکړم؟ کېدې شی دا هم راته وواږې چې هغه له تخت هم ورکړه، ځکه چې هغه خو زما مشر ورور دے او ابیاتار امام او یوآب د هغه په طرف دی. (۲۳) بیا سلیمان د مالک خدای په نوم یو پوخ لوظ وکړو، ”که ما ادونیاہ ژوندے پرېښودو نو خدای پاک دې ما ووژنی. (۲۴) مالک خدای زه د خپل پلار داؤد په تخت مقرر کړے او کښېنولے یم، هغه خپله وعده پوره کړې ده او ما او زما اولاد له پې بادشاهی راکړې ده. زه په مالک خدای قسم کوم چې نن به ادونیاہ وژلے شی. (۲۵) نو سلیمان بنایاه له حکم ورکړو، هغه لاړو او ادونیاہ پې ووژلو.

د ابیاتار شړل او د یوآب مرگ

(۲۶) بیا سلیمان ابیاتار امام ته وفرمائیل، ”ته په عنوت کښې خپل ملک ته لاړ شه. ته د مرگ حقدار پې، خو زه به تا اوس نه وژنم، ځکه چې ته کله زما د پلار داؤد سره وې نو د مالک خدای د لوظ صندوق زما وار وې او ته د هغه سره په ټولو تکلیفونو کښې شریک وې.“ (۲۷) بیا سلیمان ابیاتار د مالک خدای د امامت د خدمت نه لرې کړو، نو داسې چې مالک خدای په سیلا کښې د عیلي امام او د هغه د اولاد په حقله څه فرمائیلی وؤ هغه پې رښتیا کړل. (۲۸) یوآب په مخکښې بغاوت کښې د ابی سلوم ملگرتیا نه وه کړې، خو د ادونیاہ د بغاوت ملگرتیا پې کړې وه. کله چې یوآب د ادونیاہ د مرگ نه خبر شو، نو یوآب د مالک خدای د حضور خپمې ته وتښتېدو او د قربان گاه ښکری پې ونيول. (۲۹) کله چې سلیمان خبر شو چې یوآب قربان گاه ته تښتېدلے دے نو سلیمان یو

پېغام وړونکې ورو لېږلو چې تپوس ترې نه وکړی چې
 قربان گاه ته ولې تبستېدلې يې. یوآب ورته ووئیل چې زه
 مالک خدای له ځکه راتبستېدلې يم چې زه د سلیمان نه
 یرېدم. نو سلیمان بادشاه بنایاه ورو لېږلو چې یوآب ووژنی.
 ٣٠ بنایاه د مالک خدای د حضور خېمې ته لاړو او یوآب ته
 یې ووئیل، ”بادشاه تا ته حکم کوی چې بهر راووخه.“ یوآب
 ورته ووئیل، ”نه، زه به دلته مرم.“ بنایاه واپس بادشاه له لاړو
 او چې یوآب څه وئیلی و هغه یې ورته ووئیل. ٣١ سلیمان
 ورته ووئیل ”هم هغه شان وکړه چې څنگه هغه وائی. هغه
 ووژنه او بنخ یې کړه، نو داسې ما او زما د پلار کور د هغه
 گناه نه پاک کړه چې کومه بې گناه وینه یوآب توی کړې وه
 ٣٢ او مالک خدای به د دې قتلونو په وجه یوآب له سزا
 ورکړی، کوم یې چې زما د پلار داؤد په ناخبرۍ کبني کړی
 و. یوآب دوه بې گناه سړی ووژل چې د هغه نه بنه و و یعني،
 ابنیر چې د بنی اسرائیلو د لښکر مشر وو او عماسا چې د
 یهوداه د لښکر مشر وو. ٣٣ د هغوی د قتل ټوله سزا به په
 یوآب او د هغه د اولاد په غاړه د تل دپاره وی. خو مالک
 خدای به داؤد، د هغه اولاد، خاندان او د هغه بادشاهی له تل
 خبر ورکوی.“ ٣٤ نو بنایاه د مالک خدای د حضور خېمې
 له لاړو او یوآب یې ووژلو او هغه په صحرا کبني د خپل کور
 سره بنخ کړی شو. ٣٥ نو بادشاه د یوآب په ځای بنایاه د
 فوج مشر جوړ کړو او صدوق امام یې د ابیاتار په ځای مشر
 جوړ کړو.

د سمعی مرگ

(۳۶) نو بادشاه سِمعى راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”دلته په يروشلم كښې د ځان دپاره كور جوړ كړه. په هغې كښې اوسپړه او د دې ښار نه چرته هم مۀ ځه. (۳۷) كۀ تۀ كله هم لاړ شې او د قدرون ولې نه واوړې نو دا پخه خبره ده چې تۀ به خامخا مړ شې او خون به ستا په خپله غاړه وى.“ (۳۸) سِمعى ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، تا ډېره ښۀ خبره وكړه، تۀ چې ځۀ غواړې نو زۀ به هم هغه كوم.“ نو هغه تر ډېر وخت پورې په يروشلم كښې اوسېدو. (۳۹) درې كاله وروستو، د سِمعى دوه غلامان د جات بادشاه د معكه زوى اكيس له وتښتېدل. نو چې سِمعى خبر شو چې هغوى په جات كښې دى، (۴۰) نو هغۀ خپل خر كته كړو او په جات كښې اكيس بادشاه له لاړو، چې خپل غلامان ولټوى. هغوى يې پېدا كړل او واپس يې خپل كور ته راوستل. (۴۱) كله چې سليمان خبر شو چې سِمعى ځۀ كړى ؤو، (۴۲) نو سِمعى يې راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”ستا نه ما د مالِك خدائ په نوم لوظ نۀ وو اخستې چې تۀ به د يروشلم نه نۀ وځي؟ او ما سخت خبردارې دركړو كۀ تا كله هم داسې وكړل نو خامخا به مړ شې. ولې تۀ په دې باندې ما سره راضى شوې نۀ وې ځۀ چې زما حُكم به منې؟ (۴۳) نو بيا تا ولې د مالِك خدائ سره خپله وعده ماته كړې ده او زما د حُكم نافرمانى دې كړې ده؟ (۴۴) تا ته د هغه ټولو بدو عملونو ډېره ښۀ پته ده چې تا زما پلار داؤد سره كړى دى. مالِك خدائ به د دې په بدل كښې سزا دركړى. (۴۵) خو هغه به ما له بركت راكړى او د داؤد بادشاهى به د همېشه دپاره په امن كښې كړى.“ (۴۶) بيا بادشاه بناياه له حُكم وركړو او بناياه لاړو او سِمعى يې ووژلو. بادشاهى اوس په پوره توگه د سليمان په قابو كښې

د حضرت سلیمان د حکمت دپاره دُعا غوښتل

۳ (۱) سلیمان د مصر بادشاه فرعون سره اتحاد وکړو او د هغه لور یې واده کړه. هغه یې د داؤد بنار ته راوستله او تر هغې پورې هلته اوسېدله چې ترڅو پورې هغه خپل محل، د مالک خدای کور او د یروشلم گېرچاپېره دېوال جوړول ختم کړی نه و. (۲) د مالک خدای کور تر اوسه پورې نه وو جوړ شوی، نو ځکه خلقو په علاقائی عبادتخانو کېښې قربانۍ پېش کولې. (۳) سلیمان د مالک خدای سره مینه کوله او د خپل پلار داؤد په خبرو یې عمل کولو، خو هغه هم په علاقائی عبادتخانی کېښې خوشبویۍ سوزولې او قربانۍ یې پېش کولې. (۴) یوه ورځ هغه د قربانۍ پېش کولو دپاره جبعون ته لاړو چرته چې د قربانۍ مرکزی خای وو. هغه هلته یو زر سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. (۵) په هغه شپه مالک خدای هغه ته په خوب کېښې څرگند شو او تپوس یې ترې نه وکړو، ”ته څه غواړې چې زه یې درکړم؟“ (۶) سلیمان ورته وفرمائیل، ”تا زما پلار خپل خدمت کوونکی داؤد ته همېشه دپره مینه ښودلې ده او هغه په خپل تعلق کېښې تا سره نېک، وفادار او صادق وو. ته هغه ته خپله لویه او نه بدلېدونکې مینه تر اوسه پورې ښائې چې هغه له دې یو زوی ورکړو کوم چې د هغه په خای نن په تخت ناست دے. (۷) مالک خدایه، زما خدای پاکه، تا زه د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ کړے یم، اگر چې زه د یو وړوکی ماشوم په شان یم او په هیڅ هم نه پوهېږم. (۸) زه دلته د هغه خلقو په مینځ کېښې یم چې تا د

خپل ځان دپاره غوره کړې دی. هغه قوم دومره لوی دے چې د شمېر نه بهر دے. (۹) نو ما له حکمت راکړه چې ستا په خلقو باندې په انصاف سره بادشاهی وکړم او د بڼه او بد په مینځ کښې فرق وپېژنم. گنې زه به څنگه د دې جوگه شم چې ستا په لوی قوم باندې بادشاهی وکړم؟“ (۱۰) مالک خدای د سلیمان په دې غوښتنه باندې خوشحاله شو، (۱۱) نو هغه ورته وفرمائیل، ”تا حکمت غوښتلې دے چې په انصاف سره بادشاهی وکړې او خپل اوږد عمر، مالدارۍ او د خپل دشمن مرگ دې نه دے غوښتے، (۱۲) نو په دې وجه به زه هغه څه وکړم چې تا غوښتی دی. زه به تا له دومره ډېر حکمت او پوهه درکړم چې نه به چا ته مخکښې ملاو شوې وی او نه به تا نه وروستو چا ته ملاو شی. (۱۳) زه به تا له هغه څه هم درکړم چې تا نه دی غوښتی، ترڅو پورې چې ته ژوندے یې نو ته به دولت مند او عزتمند یې، نو داسې ته به د ټولو بادشاهانو نه لوی بادشاه یې. (۱۴) او که ته د خپل پلار داؤد په شان زما تابعداری کوې او زما قانون او حکمونه پوره کوې، نو زه به تا له یو اوږد عمر درکړم.“ (۱۵) سلیمان راویښ شو او پته ورته ولگېده چې خدای پاک ورسره په خوب کښې خبرې وکړې. بیا هغه یروشلم ته لاړو او د مالک خدای د لوظ صندوق په مخکښې ودرېدو او مالک خدای ته یې سوزېدونکې نذرانې او د سلامتی نذرانې پیش کړې. او د خپلو درباریانو دپاره یې یوه لویه مېلمستیا وکړه.

د حضرت سلیمان د یوې مشکلي لانجې فېصله

١٦ ٻوھ ورج ڊوھ ڪنجرڀ بنڃڀ راعلي او سلیمان بادشاه ٻه
 مخڪبنڀ ڀي خپل خانونه ٻڀش ڪرل. ١٧ هغي ڀوڀ ٻه ڪبنڀ
 ووئيل، ”بادشاه سلامت، دا بنڃه او زه ٻه ڀو ڪور ڪبنڀ
 اوسڀرو او چي دا ڪله هلته وه نو زما ڀو ماشوم ٻڀدا شو. ١٨
 زما د زوئ د ٻڀدا ڪڀڊو ٻه درڀمه ورج د هغي هم ڀو ماشوم
 ٻڀدا شو. ٻه هغه ڪور ڪبنڀ صرف زه او هغه وو او بل هيڃ
 ڃوڪ هم موجود نه وو. ١٩ نو ڀوھ شڀه هغه ٻه غلطي سره
 هغي خپل ماشوم د ارج لاندي ڪرو او د هغه ساه ڀي بنده
 ڪره. ٢٠ هغه د شڀي ٻاخڀده، چي ڪله زه اوده وم نو هغي
 زما نه ماشوم واخستلو او ٻه خپل ڃنگ ڪبنڀ ڀي واچولو،
 ٻيا هغي هغه مڙ ماشوم زما ٻه ڪت ڪبنڀ ڪڀڻوڊو. ٢١ ٻه
 ورڀسي سحر ڪله چي زه ٻاخڀدم او خپل ماشوم له مي ته
 ورڪولو، نو ومي ليدل چي دا خو مڙ ڊي. ما ٻه رڻا ڪبنڀ بنه
 ٻه غور سره ورته وڪتل او ٻته راته ولگڀده چي دا خو زما
 ماشوم نه ڊي.“ ٢٢ خو هغه بلڀ بنڃڀ ووئيل، ”نه، ڙونڊي
 ماشوم زما ڊي او دا مڙ ماشوم ستا ڊي.“ نو هغه وڙومبي
 بنڃڀ جواب ورڪرو، ”نه، مڙ ماشوم ستا ڊي او ڙونڊي
 ماشوم زما ڊي.“ نو داسي هغوي د بادشاه ٻه وڙاندي بحث
 شروع ڪرو. ٢٣ نو سلیمان بادشاه وفرمائيل، ”تاسو دواڙه
 دا دعوي ڪوي چي ڙونڊي ماشوم زما ڊي او مڙ ماشوم
 زما نه ڊي.“ ٢٤ نو هغه وفرمائيل چي ٿوره راوڙه او چي
 ڪله ٿوره راوڙي شوه، ٢٥ نو هغه وفرمائيل، ”دا ڙونڊي
 ماشوم ڊوھ ٿوٽي ڪره او هرڀ ڀوڀ له نيم نيم ورڪره.“ ٢٦ د
 ڪومي مور چي زوئ ڙونڊي وو او زڙه ڀي د زوئ د ميني نه

ڀڪ وو، نو هغي بادشاه ته ووئيل، ”بادشاه سلامت، دا ماشوم مء وڙنه او هغي له يي ورڪره.“ خو هغي بلې بنخي ووئيل، ”دا ماشوم مونڙ يوڀي له هم مء راکوه او دوه ٽوٽي يي ڪره.“ (۲۷) سليمان وفرمائيل، ”ماشوم مء وڙنه. او هغه بنخي له يي ورڪره چي ڪومه وائي چي مء يي وڙنه. هغه يي اصلي مور ده.“ (۲۸) ڪله چي ٽول بني اسرائيليان د سليمان د فبصلي نه خبر شول، نو د هغه رعب ورباندې پرپوتو، حڪه چي هغوي ته نوره پته ولگېده چي خدائ پاڪ هغه له حڪمت ورڪري دے چي په انصاف سره لانجي هوارې ڪري.

د حضرت سليمان آفسران

۴ (۱) سليمان د ٽولو بني اسرائيلو بادشاه وو، (۲) او دا ڪسان د هغه لوي آفسران وو، د صدوق زوي عزرياه امام، (۳) د دربار منشيان، د سيسه زامن اليحورف او اخياه، تاريخ ليکونڪي، د اخيلود زوي يهوسفط، (۴) د لښڪر مشر، د يهودع زوي بناياه، امامان، صدوق او ابياتار، (۵) د ضلعي د حڪمرانانو مشر، د ناتن زوي عزرياه، شاهي مشير، د ناتن زوي زبود امام، (۶) د محل مشر، اخيسر، د هغه مزدورانو مشر چي په زور ڪار ترې نه اخستے شو، د عبدا زوي ادونرام. (۷) سليمان د بني اسرائيلو په ملڪ ڪبني دولس سڀري د ضلعي حڪمران مقرر ڪرل. هغوي د بادشاه او د هغه د خاندان او درباريانو دپاره د خوراک بندوبست ڪولو. هر يو سڀري په ڪال ڪبني د يوڀي مياشتي ذمه وار وو. (۸) دا د هغه دولسو آفسرانو او د هغه ضلعو نومونه دي چي هغوي د ڪومو آفسران وو. بن حور، د افرائيم د غرونو ملڪ، (۹) بن دقر،

مقص، سعلبیم، بیت شمس، ایلون، او بیت حنان، (۱۰)
 بن حصد، د اربوت او شوکه بنارونو او د حفر د ټولې علاقې،
 (۱۱) بن ابینداب چا چې د سلیمان لور طاقت واده کړې وه، د
 دور د ټولې علاقې، (۱۲) د اخیلود زوی بعنه، د تعنک او
 مجدو د بنارونو او بیت شان ته نزدې د ټولې علاقې، ضربتان
 بنار ته نزدې، د یزرعیل بنار جنوبی برخه او د ابیل محوله او
 یقمعام بنار پورې، (۱۳) بن جبر، په رامات جلعاد کبني د هغه
 کلو چې د یائیر د قبیلې ؤو، یائیر د منسی اولاد وو، په بسن
 کبني د ارجوب علاقه، چې ټول شپېته لوی بنارونه ؤو، چې
 پاخه دېوالونه او په دروازو کبني یې د زېرو سیخونه لرل، (۱۴)
 د عدو زوی اخینداب، د محنائیم د علاقې، (۱۵) اخیمعض، چا
 چې د سلیمان یوه بله لور باسمت واده کړې وه، د نفتالی
 علاقې، (۱۶) د حوسی زوی بعنه، د آشر علاقه او د بعلوت
 بنار، (۱۷) د فروح زوی یهوسفط، د یساکار علاقه، (۱۸) د ایله
 زوی سمعی، د بنیامین علاقه، (۱۹) د اوری زوی جابر، د
 جلعاد علاقه چې په دې باندې اموری بادشاه سیحون او د
 بسن بادشاه عوج بادشاهی کړې وه. د دې دولسو نه علاوه په
 دې ټول ملک باندې یو حکمران وو.

د حضرت سلیمان خوشحاله او آباهه علاقه

(۲۰) د یهوداه او د اسرائیل خلق د سمندر په غاړه د شگو په
 شان بې شمېره ؤو، هغوی خوراک خبناک کولو او خوشحاله
 ؤو. (۲۱) د سلیمان په بادشاهی کبني د فرات سیند نه واخله
 تر فلسطیانو ملک او د مصر د حد پولې پورې ټول قومونه
 شامل ؤو. هغوی به هغه له محصول ورکولو او چې ترڅو

ژوندې ؤو نو د هغه خدمت يې کولو. (۲۲) هغوى سليمان له هره ورځ تقريباً پينځه زره کلو د بنو اوږو او لس زره کپلو مېده بندويست کولو، (۲۳) لس په غله باندې ساتلى څاروى، شل په څرېدو ساتلى څاروى او سل گډې، چې ورسره هوسى، باره سينگى، غرخى او څاربه چرگان هم ؤو. (۲۴) سليمان د فرات سيند نمرپرېواته طرف ته د تفسح نه واخله د غزه بنار پورې په ټول ملک بادشاهى کوله. او هغه د خپلو ټولو گاونډى ملکونو سره په امن کبني وو. (۲۵) چې تر کومې پورې هغه ژوندې وو نو د يهوداه او د اسرائيل خلق په امن سره اوسېدل، هر خاندان د انگورو باغونه او د اينځرو ونې لرلې. (۲۶) سليمان د خپلو جنگى گاپو د آسونو دپاره څلوېښت زره اخورونه لرل او د خپلو فوجيانو دپاره يې دولس زره آسونه لرل. (۲۷) هغه دولسو حکمرانانو به هر يو په خپله خپله مياشت کبني سليمان بادشاه او د هغه ټولو دپاره د خوراک بندويست کولو چې چا د هغه د دسترخوان نه خوراک کولو، هغوى به د هر څيز داسې بندويست کولو چې د يو څيز کمې به هم نه وو. (۲۸) هر يو حکمران خپله برخه اوربشې او بوس هم هلته لېږل چرته چې ضرورت وو، دا د جنگى گاپو د آسونو او د نورو آسونو دپاره ؤو. (۲۹) خدائ پاک سليمان له لوى حکمت، عقل او دومره پوهه ورکړې وه چې د حساب نه بهر وه. (۳۰) سليمان د نمرخاته د ټولو هوبنيارانو او د مصر د هوبنيارو سرو نه زيات هوبنيار وو. (۳۱) هغه د ټولو خلقو نه زيات هوبنيار وو، هغه د ازراحي ايتان، د محول د زامنو هيمان، کلکول او دردع نه زيات هوبنيار وو او د هغه مشهورتيا په گېرچاپېره ټولو ملکونو کبني خوره شوه. (۳۲) هغه درې زره متلونه او يو زر او پينځه

سندري جوڙي ڪري. (۳۳) هغه د ونو او بوٽو په حقله خبري
 ڪولي، د لبنان د ديار نه داخله تر ويلني پوري چي په دېوالونو
 باندې ڪيري، هغه د ځناورو، مارغانو، په خپته بڻوئيدونكو
 څيزونو او ڪبانو په حقله خبري ڪولي. (۳۴) د ٽولي دنيا
 بادشاهان د سليمان د حڪمت نه خبر شول او خلق يي
 ورلڙل چي د هغه خبري واورى.

د حضرت سليمان د مالڪ خدائ د ڪور جوڙولو تيارى ڪول

۵ (۱) د صور بادشاه حيرام د داؤد همپشه ملگرى وو او
 چي ڪله هغه خبر شو چي سليمان د خپل پلار داؤد نه پس
 بادشاه جوڙ شوئى دى نو هغه له يي سفيران وروڙل. (۲)
 سليمان حيرام ته دا پيغام ولڙلو، (۳) ”تا ته پته ده چي زما
 پلار داؤد هر وخت د هغه گهرچاپيره ملڪونو د دشمنانو سره
 جنگونه ڪول نو په دې وجه هغه د مالڪ خدائ د هغه خدائ
 پاڪ دپاره يو ڪور تر هغي پوري نه شو جوڙولئى چي مالڪ
 خدائ هغه له په خپلو دشمنانو باندې فتح نه وه وركري. (۴)
 خو اوس مالڪ خدائ زما خدائ پاڪ زما ٽول سرحدونه په
 امن ڪڻي ڪري دى. نه زما دشمنان شته او نه د حملي څه
 خطر هته. (۵) مالڪ خدائ زما د پلار داؤد سره وعده
 ڪري وه چي ستا زوى، ڪوم چي ستا نه پس بادشاه جوڙوم،
 هغه به زما دپاره يو ڪور جوڙ ڪري. او اوس ما دا فېصله
 ڪري ده چي د مالڪ خدائ زما د خدائ پاڪ د عبادت دپاره
 به هغه ڪور جوڙ ڪرم. (۶) نو خپل سڙي لبنان ته ولڙه چي

زما دپاره د ديار ونې ووهی. زما سپری به د هغوی سره کار
 کوی او چې ته څه فېصله وکړې نو زه به ستا سپرو له هم
 هغه هومره مزدوری ورکوم. لکه چې تا ته ښه پته ده چې په
 مونږ کښې د صیدانیانو په شان د لرگو پرې کولو والا تکړه
 کسان نشته. (۷) حیرام ته چې کله د سلیمان پېغام ملاو
 شو نو ډېر زیات خوشحاله شو او هغه ووئیل، ”د مالک
 خدای ثناء صفت دې وی چې هغه نن داؤد له یو هوښیار
 زوی ورکړی دی چې د هغه په ځای د دې عظیم قوم بادشاه
 شی. (۸) بیا حیرام سلیمان له دا پېغام ولېرلو، ”ما ته ستا
 پېغام ملاو شو دی چې او چې څه دې فرمائیلی دی د هغې
 کولو ته تیار یم. زه به د ديار او د نختر د ونو بندویست
 وکړم. (۹) زما سپری به لرگی د لبنان نه سمندر ته راوړی او
 هغوی به دا د یو بل سره د کشتی په شان وتړی او چې کوم
 ځای تاسو خوښ کړئ نو هغه ځای ته به یې په اوبو کښې
 ورسوی. زما سپری به دا هلته کولاو کړی او ستا سپرو ته به
 یې حواله کړی. او تاسو له په کار دی چې زما د محل خلقو
 له د خوراک بندویست وکړئ. (۱۰) نو حیرام سلیمان له د
 هغه ټولو د ديار او د نختر د لرگو بندویست وکړو چې هغه
 غوښتی ؤو، (۱۱) او سلیمان حیرام له دوه زره ټنه غنم او
 څلور لاکه کلو سوچه د زیتونو تېل ورکړل نو د هغه د محل د
 خلقو د هر کال د خوراک بندویست وشو. (۱۲) مالک خدای
 خپله وعده پوره کړه او سلیمان له یې حکمت ورکړو. او د
 حیرام او سلیمان په مینځ کښې امن شو او د یو بل سره یې
 تړون وکړو. (۱۳) سلیمان د ټولو بنی اسرائیلو نه دېرش زره
 مزدوران راغونډ کړل، (۱۴) او ادونرام یې د هغوی مشر مقرر
 کړو. هغه هغوی د لسو زرو په درې قبیلو کښې تقسیم کړل او

هرې قبیلې به یوه میاشت په لبنان کبني او دوه میاشتي په کور کبني تېرولې. (۱۵) سلیمان د غرونو په ملک کبني اتیا زره سپری لرل چې کانی یې راویستل او اویا زره سپرو دا راوړل، (۱۶) او هغه درې زره او درې سوه مشران مقرر کړل چې د هغوی د کار مشری کوی. (۱۷) د سلیمان د حکم په مطابق هغوی د مالک خدای کور د بنیاد دپاره بنائسته او لوی کانی تیار کړل. (۱۸) د سلیمان او د حیرام سپرو او د جبل د ښار سپرو د خدای پاک کور د جوړولو دپاره کانی او لرگی تیار کړل.

د حضرت سلیمان د مالک خدای د کور جوړول

۶ (۱) د بنی اسرائیلو د مصر نه د راوتلو څلور سوه او اتیا کاله پس، په بنی اسرائیلو باندې د سلیمان د بادشاهی په څلورم کال، په دویمه یعنی د زیو په میاشت کبني، سلیمان د مالک خدای په کور باندې کار شروع کړو. (۲) دننه دا تقریباً دېرش گزه اوږده، لس گزه پلنه او پینځلس گزه اوچته وه. (۳) د نوتو کوټه تقریباً پینځه گزه پلنه او لس گزه اوږده وه، هغه مقدس خای هم دغه هومره پلن وو. (۴) د هغه کور په دېوالونو باندې تنګې کرکې لګېدلې وې. (۵) هغه د خدای پاک د کور په دوو طرفونو او شاته نورې کوټې جوړې کړې. (۶) د دې کوټو درې درې منزلونه وو. لاندینی کوټه تقریباً دوه نیمه گزه پلنه، دویمه کوټه درې گزه پلنه او آخری کوټه درې نیم گزه پلنه وه. د مالک خدای د کور په دېوالونو کبني سوری نه وو جوړ کړی شوی، څه کانی بهر راوتی وو چې د چت تیرونه ورباندې پراته وو او په دېوال کبني دننه نه لګېدل.

۷) د کومو کابو نه چې د مالک خدای کور جوړ شوی و و
 هغه په کان کبني تيار شوی ؤو، نو چې کله هغه کور
 جوړېدو، نو د خټکو، تېشو، يا د اوسپنو د نورو آوزارو آواز د
 خدای پاک په کور کبني نه و و اورېدلې شوي. ۸) د
 لانديني منزل دروازه د مالک خدای د کور جنوبي طرف ته
 وه، چې دوېم او درېم چت ته يې پورې ختلي وې. ۹) نو
 سليمان بادشاه د هغه کور جوړول ختم کړل. هغه ورله يو
 چت جوړ کړو چې د تيرونو او د ديار د تختو نه جوړ وو.
 ۱۰) هغه د کور په درې طرفونو باندې کوټي جوړې کړې،
 چې د کور د دېوالونو سره د ديار په تيرونو باندې ملاو وې.
 هره يوه کوټه دوه نيمه گزه اوچته وه. ۱۱) د مالک خدای
 کلام په سليمان نازل شو چې، ۱۲) ”ته د مالک خدای کور
 جوړوې نو ياد ساته چې زما په ټول قانون او حکمونو باندې
 به عمل کوې، نو زه به ستا دپاره هغه خه وکړم چې ما ستا د
 پلار داؤد سره د هغې وعده کړې ده. ۱۳) زه به د خپلو خلقو
 بنی اسرائيلو سره په دې کور کبني اوسېرم او زه به هيڅکله
 هغوی پرې نه ږدم.“ ۱۴) نو سليمان د هغه کور جوړول پوره
 کړل.

د مالک خدای د کور دننه بسائسته کېدل

۱۵) دننه دېوالونه د بېخ نه واخله تر چته پورې د ديار په تختو
 پټ کړې شوی ؤو او فرش يې د نختر نه جوړ وو. ۱۶) دننه
 کوټه چې زيات مقدس خای بللې شو هغه د مالک خدای د
 کور شاته جوړه وه. هغه تقريباً لس گزه اوږده وه او د ديار
 تختي يې د فرش نه تر چت پورې رسېدلې وې. ۱۷) د زيات

مقدس خائ په مخکښې لويه کوټه تقريباً شل گزه اوږده وه.

۱۸ د ديار تختې د کدو او د گلونو په گلکاری باندې بسائسته

کړې شوې وې، دننه ټوله حصه په ديار پټه وه او د دېوال

کاني نه ښکارېدل. ۱۹ د هغه کور شاته يوه دننې کوټه

جوړه شوې وه، چرته چې د مالک خدای د لوظ صندوق

کېښودې شو. ۲۰ دننې کوټه لس گزه اوږده، لس گزه پلنه

او لس گزه اوچته وه، چې ټوله په سوچه سرو زرو پټه وه.

قربان گاه د ديار په تختو باندې پټه وه. ۲۱ د مالک خدای د

کور دننې برخه په سرو زرو باندې پټه وه او د زيات مقدس

خدای د ننوتلو دروازې د حفاظت دپاره د سوچه سرو زرو

زنځيرونه لگولې شوي وو. ۲۲ د هغه کور ټوله دننې حصه

په سرو زرو پټه وه او په زيات مقدس خدای کېښې قربان گاه

هم په سرو زور پټه وه. ۲۳ د وزرو والا دوه مخلوق د زيتونو

لرگي نه جوړ وو او په زيات مقدس خدای کېښې اېښودې

شوي وو، چې هر يو تقريباً پينځه گزه لوړ وو. ۲۴-۲۶

دواړه يو هومره او په يو شکل وو. د هر يو تقريباً درې گزه

اوږده وزر وو، نو د يو وزر د يو سر نه د بل وزر د سر پورې

فاصله پينځه گزه وه. ۲۷ دا په زيات مقدس خدای کېښې

څنگ په څنگ اېښودلې شوي وو، نو داسې د دې خواړه

وزرونه د يو بل سره د کوټې په مينځ کېښې لگېدل او هغه نور

دوه وزرونه د دېوالونو سره لگېدل. ۲۸ د وزرو والا دواړه

مخلوق په سرو زرو باندې پټ وو. ۲۹ د مينځنۍ کوټې او

دننې کوټې ټول دېوالونه د وزرو والا مخلوق، د کجورو ونو

او د گلونو په گلکاری بسائسته کړې شوي وو. ۳۰ او دننې

او بهرنې فرش هم په سرو زرو باندې پټ وو. ۳۱ د زيتونو

لرگي نه جوړې دوه دروازې د زيات مقدس خدای په خوله

کښې لگولې شوې وې، د دروازې د چوکاټ بازوگان پینځه مخیز ؤو. (۳۲) دروازې د وزرو والا مخلوق باندې، د کجورو ونو او د غړېدلو شوو د گلونو په ګلکاری باندې بنائسته کړې شوې وې. دا ټول څیزونه په سرو زرو باندې پټ کړې شوی ؤو. (۳۳) مینځنۍ کوټې ته ننوتو دروازې د چوکاټ دپاره د زيتونو د لرګي نه څلور مخیز بازوگان جوړ کړې شوی ؤو. (۳۴) د نختر د لرګي نه دوه دروازې هم جوړې کړې شوې وې چې دې دروازو به په مینځ کښې هم د کولاوېدو او بندېدو قبضې لرلې. (۳۵) او دا دروازې د وزرو والا مخلوق، د کجورو ونو او غړېدلو شوو گلونو په ګلکاری باندې بنائسته کړې شوې وې، چې په سرو زرو یو شان پټې وې. (۳۶) د مالک خدای د کور په مخکښې یو دنننه دربار جوړ کړې شوی وو چې د کانی هرې درېمې ردې نه پس یې د دیار د لرګي تیرونه ؤو. (۳۷) د مالک خدای د کور بنیاد د سلیمان د بادشاهۍ په څلورم کال په دویمه یعنی د زیو په میاشت کښې اېښودې شوې وو. (۳۸) په اتمه یعنی د بول په میاشت کښې، د سلیمان د بادشاهۍ په یوولسم کال هغه کور په پوره توګه هم هغه شان جوړ شو، چې څنګه د دې منصوبه جوړه شوې وه. د دې په جوړېدو باندې د سلیمان اووه کاله لګېدلی ؤو.

د حضرت سلیمان محل

۷ (۱) سلیمان د خپل ځان دپاره هم یو محل جوړ کړو او په دې باندې دیارلس کاله ولګېدل. (۲) - (۳) هغه محل چې ”د

لبنان ځنگل“ بللے شو تقریباً پنځوس گزه اوږد، پینځویشته
 گزه پلن او پینځلس گزه اوچت وو. د دې څلور قطاره د ديار
 ستنې وې چې په هر قطار کښې پینځلس وې، چې د ديار
 تیرونه پرې پراته وو. چت یې د ديار وو، چې هغه تیرونه په
 ستنو باندې ولاړ وو. (۴) دواړو طرفونو ته په دېوالونو باندې
 درې قطاره کړکې وې. (۵) د دروازو او کړکو څلور ګوټه
 چوکاټونه وو او په درې قطارونو کښې یو بل ته مخامخ وو.
 (۶) سلیمان د ستنو یو دربار جوړ کړو، چې پینځه اویا فټه
 اوږد او پینځه څلوېښت فټه پلن وو. د دې مخامخ یوه د ستنو
 برانډه او مخې ته یې یو دالان وو. (۷) هغه د تخت کوټه هم
 جوړه کړه چې د انصاف دربار هم بللے شو، چرته چې
 سلیمان لانجې هوارولې، چې د فرش نه تر سره پورې یې د
 ديار تختې لرلې. (۸) د انصاف د دربار نه وروستو په یو بل
 دربار کښې، د سلیمان خپلې کوټې هم د نورو کوټو په شان
 وې. هغه د خپلې بسځې، د فرعون د لور دپاره هم هغه شان
 کور جوړ کړو. (۹) ټول عمارتونه او لوی دربار د بېخ نه د
 چت لاندې حصې پورې د ښو کانیو نه جوړ وو. کانی په ناپ
 پرې کړے شوی وو، بهرنی او دننی مخونه یې په آرا برابر
 کړے شوی وو. (۱۰) بنیادونه یې د غټو او ښو کانیو نه جوړ
 وو، چې څه په کښې پینځه گزه او څه څلور گزه اوږده وو.
 (۱۱) د دې دپاسه نور ښه کانی وو چې په ناپ پرې کړے
 شوی وو او د ديار تیرونه وو. (۱۲) د محل دربار، د مالک
 خدای د کور دنننې دربار او دې ته د ننوتو کوټې داسې
 دېوالونه لرل چې د پرې کړے شوو کانیو د هرې درېمې ردې
 نه پس د ديار یو تیر په کښې لگېدلے وو.

د حیرام ذمه واری

۱۳ سلیمان بادشاه یو سرے راوغوښتو چې نوم یې حیرام وو، هغه کاریگر د صور په ښار کښې اوسېدو، چې د زېږو په کار کښې ماھر وو. ۱۴ د هغه پلار د صور د علاقې د زېږو ماھر وو، او مور یې د نفتالی قبیلې یوه کونډه وه. حیرام یو تکړه او تجربه کار ماھر وو. هغه د سلیمان دعوت قبول کړو چې د زېږو د ټول کار مشر شی.

د زېږو دوه ستنې

۱۵ حیرام دوه د زېږو ستنې جوړې کړې چې هره یوه تقریباً نهه گزه لوړه او شپږ گزه گبرچاپېره غټه وه او دا یې د مالک خدای د کور د ننوتلو په ځای کښې ولگولې. ۱۶ هغه د ستونو دپاره دوه د زېږو سرونه هم جوړ کړل، چې هر یو اووه نیم فټه لوړ وو. ۱۷ د هرې ستنې سر د تړلې شوی زنجیرونو په شکلونو باندې ښائسته کړې شوي وو، ۱۸ او دوه قطاره د انارو هم. ۱۹ د ستنې پاسنی برخه د نیلوفر د گل په شان وه چې دوه گزه لوړه وه، ۲۰ او په یوه گول حصه کښې لگولې شوې وه چې دا د زنجیر د شکل دپاسه وه. د ستونو په سرونو کښې گبرچاپېره په دوو قطارونو کښې دوه سوه انار وو. ۲۱ حیرام د زېږو دوه ستنې د خدای پاک د کور د ننوتو ځای په مخکښې ولگولې، د جنوب په طرف باندې د هغې نوم یکین وو او چې د شمال په طرف باندې وه د هغې نوم بوغز وو. ۲۲ د ستونو سرونه د نیلوفر د گلونو په شان وو. نو داسې د ستونو کار مکمل شو.

د زېرو ډيگي

٢٣) بيا حيرام د زېرو يوه گول ډيگي جوړه كړه چې تقريباً درې گزه ډوبه وه، مينځ يې پينځه گزه وو او گېرچاپېره غټ والې يې پينځلس گزه وو. ٢٤) د ډيگي گېرچاپېره په بهرنۍ ټوله څنډه باندې دوه قطاره چې په هر فټ كښې شپږ شپږ د زېرو كدوان ؤو، چې د ټولې ډيگي سره يوه توکړه جوړه شوې وه. ٢٥) ډيگي د زېرو دولسو غويانو په شا باندې پراته وه چې مخونه يې بهر ؤو، چې په څلورو طرفونو باندې درې درې ؤو. ٢٦) د ډيگي دېوالونه درې انچي غټ ؤو. د دې څنډه د پيالي د څنډې په شان وه، چې د نيلوفر د گلونو پاڼو په شان ښكارېده. په ډيگي كښې تقريباً څلوېښت زره ليتره اوبه راتلې.

د زېرو گاډي

٢٧) حيرام د زېرو لس گاډي هم جوړې كړې، چې هره يوه تقريباً دوه گزه اوږده، دوه گزه پلنه او يو نيم گز اوچته وه. ٢٨) دا د څلور گوټه تختو نه جوړې وې چې په چوكاټونو كښې لگولې شوې وې، ٢٩) چې په دې تختو باندې د زمر، غويانو او د وزرو والا مخلوق نمونې جوړې ؤو، په چوكاټونو باندې بره او لاندې گول گلكاري شوې وه. ٣٠) د هرې گاډي څلور د زېرو پاڼې او د زېرو سيخونه ؤو. په هره گاډي كښې يو ښانك د زېرو په څلورو تختو باندې لگېدلى وو، دا چوكي په گول گلكاري باندې ښائسته كړې شوې وې. ٣١) د هرې گاډي په سر د ښانك دپاره يو گول چوكاټ وو. دا د گاډي

په سر اتلس انچې بره او اووه انچې لاندې تلې وو او
گېرچاپېره گُلکاری ورباندې شوې وه. د گاپو تختې گول نه
بلکې څلور گوټه وې. (۳۲) څلور پایې شپږویشته انچې
اوچتې وې، دا د تختو لاندې وې او سیخونه د گاپو سره یوه
ټکره شوی وو. (۳۳) د دې پایې د جنگی گاپو د پایو په شان
وې، د دې سیخونه، ریمونه، د ریمونو تیلی او مینځنی حصې
هر څه د زېرو وو. (۳۴) د هرې گاپې په څلورو گوټونو کبښې
څلور ستنې وې، چې د گاپې سره یوه ټکره وې. (۳۵) د هرې
گاپې د پاسه گېرچاپېره نهه انچې پلنې پټې وې، د دې ستنې او
تختې د گاپې سره یوه ټکره وې. (۳۶) ستنې او تختې د وزرو
والا مخلوق، زمو او د کجورو ونو په شکلونو باندې بنائسته
کړې شوې وې، چې چرته هم خالی ځای وو نو گول
گُلکاری ورباندې شوې وه. (۳۷) لس واړه گاپې داسې
جوړې کړې شوې وې چې ټولې یو شان، په یو ناپ او یو
شکل وې. (۳۸) حیرام د لسو گاپو دپاره یو یو بنانک جوړ
کړو. چې د هر یو مینځ تقریباً دوه گزه وو او اته سوه لیټره
اوبه په کبښې راتلې. (۳۹) هغه پینځه گاپې د ځدای پاک د
کور جنوبی طرف ته ودرولې او نورې پینځه یې شمالی طرف
ته ودرولې، هغه پیگې یې نمرخاته جنوبی طرف ته کبښودله.

د مالک ځدای د کور د سامان تفصیل

(۴۰) - (۴۵) حیرام لوبښی، بېلجی او جامونه هم جوړ کړل. هغه د
مالک ځدای د کور هغه ټول کار پوره کړو چې د سلیمان
دپاره یې کولو. هغه دا څیزونه جوړ کړل، دوه ستنې، د ستونو
دپاره دوه د جامونو په شان سرونه، په هر یو باندې تړلې

شوی زنجیرونه، څلور سوه د زېږو انار، چې د زنجیرونو نه
گېرچاپېره هر طرف سل سل په دوه قطاره کښې وُو، لس
گای، لس بسانکونه، پیگی، دولس غویان چې پیگی ورباندې
پرته وه، لوبښی، بېلچې او جامونه. حیرام چې سلیمان بادشاه
له د مالک خدای د کور دپاره کوم سامان جوړ کړو هغه ټول
د ځلېدونکي زېږو وو. (۴۶) سلیمان بادشاه دا هر څه د اردن
په مېدان، د سکات او د ضرستان په مینځ کښې د خټې په قالب
کښې جوړ کړل. (۴۷) سلیمان د زېږو دا څیزونه تللی نه وُو،
ځکه چې دا پېر زیات وُو، نو د دې وزن کله هم معلوم نه
کړی شو. (۴۸) سلیمان د مالک خدای د کور دپاره د سرو
زرو دا سامان هم جوړ کړو، قربانگاه، خدای پاک ته د پېش
کړی شوې روتی مېز، (۴۹) لس پيوټ چې د زیات مقدس
ځای په مخکښې لگېدلی وُو، چې پینځه په جنوبی طرف او
پینځه په شمالی طرف باندې وُو، گلونه، ديوې او چمتې، (۵۰)
پیالی، د پيوو سرپوښونه، جامونه، د خوشبویي لوبښی او د
بلو سکارو د وړلو دپاره لوبښی، او د زیات مقدس ځای د
دروازو دپاره قبضې او د مالک خدای د کور بهرنی دروازې.
دا ټول سامان د سوچه سرو زرو نه جوړ وو. (۵۱) کله چې
سلیمان بادشاه د مالک خدای د کور ټول کار ختم کړو، نو
هغه د مالک خدای دکور په خزانو کښې هغه ټول څیزونه
کښېښودل چې د هغه پلار داؤد مالک خدای ته وقف کړی وُو.
یعنې سپین زر، سره زر او نور سامان.

د لوظ صندوق د مالک خدای کور ته راوړل کېدل

۱) بيا سليمان بادشاه د بني اسرائيلو مشران او د ډلو

ټول مشران راوغوښتل چې يروشلم ته راشي او د لوظ

صندوق د داؤد د ښار صيون نه د مالک خدائ کور ته

يوسي. ۲) په اوومه يعني د ايتانيم مياشت هغوى ټول د

سليمان بادشاه په وړاندې د جونگړو د اختر په وخت کښې

راغونډ شول. ۳) کله چې ټول مشران راغونډ وو، نو امامانو

د لوظ صندوق اوچت کړو ۴) او د مالک خدائ کور ته يې

يوړو. ليويانو او امامانو د مالک خدائ د حضور خېمه او د

هغې ټول مقدس سامان هم د مالک خدائ کور ته يوړو. ۵)

سليمان بادشاه او د بني اسرائيلو ټول قوم د لوظ صندوق په

وړاندې راغونډ شول او په دومره لوى شمېر کښې گډې او

څاروى يې قربانى کړل چې د شمېر نه بهر وو. ۶) بيا

امامانو د مالک خدائ د لوظ صندوق د هغه کور ته دننه کړو

او په زيات مقدس ځائ کښې يې دننه د وزرو والا مخلوق د

وزرو لاندې کېښودو. ۷) د وزرو والا مخلوق وزر د صندوق

او د دې د وړلو بازوگانو دپاسه خواړه وو. ۸) بازوگان

دومره اوږده وو چې هغه خلقو ته ښکارېدل څوک چې زيات

مقدس ځائ ته مخامخ ولاړ وو، خو د بهر نه نه ښکارېدل.

(هغه بازوگان تر نن ورځې پورې هلته دي.) ۹) د لوظ

صندوق کښې دننه د کانيو هغه دوو تختو نه بغير هيڅ هم نه وو

چې موسى د سينا د غره سره په کښې اېښې وې، په کوم

وخت کښې چې بني اسرائيل د مصر ملک نه راوتل او

مالک خدائ د هغوى سره يو لوظ وکړو. ۱۰) چې کله

امامان د مقدس ځائ نه راوتل، نو د مالک خدائ کور د

وريځې نه ډک شو، ۱۱) نو امامانو د وريځې په وجه خپل

خدمت نه شو تر سره کولې ځکه چې د مالک خدائ کور د

هغه د جلال نه پک شوے وو. (۱۲) بيا سليمان دُعا و غوښته،
 ”اے مالِکِ خُدايه، تا فرمائيلي دى چې تہ به په تکه توره وريغ
 کښې موجود يې. (۱۳) خو ما ستا دپاره يو عالي شان کور
 جوړ کړے دے، يو داسې خائ چې تل به په کښې اوسېږي.“

د حضرت سليمان خلقو ته تقرير کول

(۱۴) کله چې د قوم خلق هلته ولاړ وو، نو سليمان بادشاه مخ
 ورواړولو او د هغوى دپاره يې د خُداي پاک نه برکت
 وغوښتلو. (۱۵) هغه وفرمائيل، ”د مالِکِ خُداي د بنى اسرائيلو
 خُداي پاک ثناء صِفَت دې وي. هغه هغه وعده پوره کړه چې
 زما پلار داؤد سره يې کړې وه، چې کله هغه وفرمائيل، (۱۶)
 د کوم وخت نه چې ما خپل خلق د مصر نه راويستلى دى،
 نو ما د بنى اسرائيلو په ټول مُلک کښې يو ښار هم نه دے
 خوښ کړے چرته به چې هغه کور جوړېږي چې هلته به زما
 عبادت کيږي. خو داؤده، زه تا خوښوم چې زما په خلقو
 بادشاهى کوې.“ (۱۷) او سليمان خپله خبره جاري وساتله،
 ”زما پلار داؤد دا غوښتل چې د مالِکِ خُداي د بنى اسرائيلو
 خُداي پاک د عبادت دپاره يو کور جوړ کړي، (۱۸) خو مالِکِ
 خُداي هغه ته وفرمائيل، چې ستا اراده ښه وه چې زما د نوم
 د درناوى دپاره يو کور جوړ کړي، (۱۹) خو تہ به دا جوړ نه
 کړي. هغه به ستا زوى، ستا خپل زوى وي چې زما د نوم
 دپاره به کور جوړ کړي. (۲۰) او اوس مالِکِ خُداي خپله
 وعده پوره کړې ده. زه د خپل پلار داؤد په خائ د بنى
 اسرائيلو په تخت ناست يم لکه څنگه چې مالِکِ خُداي وعده
 کړې وه او ما د مالِکِ خُداي د بنى اسرائيلو د خُداي پاک د

عبادت دپاره هغه کور جوړ کړې دے. (۲۱) ما په هغه کور کښې د لوظ صندوق دپاره د يو ځای بندويست کړې دے چې په هغې کښې د مالک خدای د تړون هغه تختې پرته دی چې د کوم لوظ هغه زمونږ د پلار نيکه سره کړې وو چې کله يې د مصر نه راوويستل.

د حضرت سليمان دعا

(۲۲) نو د بني اسرائيلو د قوم په موجودگي کښې سليمان لارو او د مالک خدای د قربانگاه په مخکښې ودرېدو، هلته يې د آسمان طرف ته خپل لاسونه اوچت کړل (۲۳) او دعا يې وکړه، ”مالکه خدایه، د بني اسرائيلو خدایه پاکه. پاس په آسمان کښې او لاندې په زمکه ستا په شان خدای نشته، د خپلو خلقو سره ستا لوظ پوره کړه څوک چې د زړه د اخلاصه ستا تابعداری کوی او هغوی ته خپله مينه وښايه. (۲۴) تا چې زما پلار داؤد سره کومه وعده کړې وه نو هغه دې پوره کړې ده، نن هره خبره پوره شوې ده. (۲۵) او مالکه خدایه د بني اسرائيلو خدایه پاکه، زه تا ته سوال کوم چې ته به هغه بله وعده هم پوره کړې چې تا زما د پلار سره کړې وه چې کله دې هغه ته وفرمائيل چې د هغه اولاد نه به همېشه يو کس داسې وی چې په بني اسرائيلو به بادشاهی کوی، که د هغه اولاد هم د هغه په شان صحيح فرمانبرداري کوله. (۲۶) نو، اے د بني اسرائيلو خدایه پاکه، هغه هر څه دې رښتيا شی چې د څه وعده تا د خپل خدمت کوونکی يعنې زما د پلار داؤد سره کړې ده. (۲۷) خو اے خدایه پاکه، ته په زمکه باندې نه شی اوسېدې، ځکه چې ټول آسمان ستا د ځائېدو

ڊپاره ڪافي نه ڏي، نو دا ڪور به ڏنگه ڪافي وي چي ڪوم ما
 جوڙ ڪري ڏي؟ (۲۸) خو اے مالڪه خُدايه زما خُدايه پاڪه،
 زه ستا خدمت ڪوونڪي ڏي. زما دُعا واوره او زه چي ڪوم
 سوال ڪوم نو هغه منظور ڪري. (۲۹) خو په ڊي ڪور شپه او
 ورغ نظر وساته، دا ڄاڻي چي تا د عبادت ڊپاره خوبس ڪري
 ڏي. مخ مي ڊي ڪور ته ڪرو او زما سوال واوره. (۳۰) د
 خپل خدمت ڪوونڪي دُعا او د خپلو بني اسرائيلو خلقو دُعا
 واوره په هغه وخت ڪبني چي ڪله هغوي ڊي ڄاڻي ته مخ
 ڪوي. په آسمان ڪبني په خپل ڪور ڪبني زمونڊ سوال واوره او
 مونڊ معاف ڪوه. (۳۱) ڪله چي په يو ڪس الزام ولگي چي د
 بل چا سره پي بد ڪري ڏي او په ڊي ڪور ڪبني ستا قربان گاه
 ته راوستلے شي چي قسم وڪري چي هغه بي گناه ڏي، (۳۲)
 نو اے مالڪه خُدايه، په آسمان ڪبني واوره او د خپلو خدمت
 ڪوونڪو عدالت ڪوه. مجرم له هم هغه شان سزا ورڪوه چي
 ڏنگه پي حقدار وي او چي ڏوڪ بي گناه وي نو د هغه
 صفائي ڪوه. (۳۳) ڪله چي ستا خلق بني اسرائيليان د خپلو
 دشمنانو نه شڪست وخوري ڏي چي هغوي به ستا خلاف
 گناه ڪري وي، چي ڪله هغوي تا ته راوگرڄي او بيا په تا
 توڪل وڪري او په ڊي ڪور ڪبني تا ته سوال وڪري، (۳۴) نو په
 آسمان ڪبني د هغوي سوال واوره. د خپلو خلقو گناهونه
 معاف ڪوه او هغه مُلڪ ته پي واپس راوله چي ڪوم تا د
 هغوي پلار نيڪه له ورڪري وو. (۳۵) ڪله چي ته باران ايسار
 ڪري ڏي چي ستا خلقو به ستا خلاف گناه ڪري وي او بيا
 چي ڪله هغوي تويه وياسي او مخ ڊي ڪور ته ڪري، ڏي چي
 تا سزا ورڪري وه، (۳۶) نو په آسمان ڪبني د هغوي سوال
 واوره. د بادشاه او د خپلو خلقو بني اسرائيلو گناهونه معاف

ڪوہ. هغوی ته د عمل نېغه لاره بنایه. اے مالِڪه خُدايه، د
 خپلو خلقو په دې زمکه باندې باران وروه، کوم چې تا خپلو
 خلقو له په پوخ میراث کښې ورکړے دے. (۳۷) کله چې په
 مُلک کښې قحط یا وبا وی، یا په سوزېدونکې هواگانو او یا د
 قحطی، مَوْلخانو په ذریعه فصلونه تباہ شی، یا ستا د خلقو په
 ښارونو باندې دشمنانو حمله کړې وی، یا په هغوی باندې خُڅه
 افت یا بیماری راشی، (۳۸) نو بیا د هغوی دُعاگانې اوره. کهُ
 ستا خلقو بنی اسرائیلو نه خُوک هم د زړه د اخلاصه توبه
 ویاسی او خپل لاسونه د دُعا دپاره دې کور ته اوچت کړی،
 (۳۹) نو د هغوی سوال اوره. د هغوی دُعا په آسمان کښې په
 خپل کور کښې اوره، هغوی معاف کوه او مدد یې کوه.
 یواځې ته د انسان د زړه په خیالونو پوهېږې. د هر چا سره
 هغه سلوک کوه چې څنگه یې حقدار وی، (۴۰) نو ستا خلق
 به ټول عُمَر ستا تابعداری کوی چې په هغه مُلک کښې
 اوسېږی چې تا د هغوی پلار نیکه له ورکړے دے. (۴۱) - (۴۲)
 نو بیا کله چې د بل مُلک خلق کوم چې ستا د قوم بنی
 اسرائیلو نه نه وی او ستا د شُهرت او د هغه لویو کارونو نه
 خبر شی چې تا د خپلو خلقو دپاره کړی دی او ستا د عبادت
 دپاره د لرې نه راشی او دې کور طرف دُعا وکړی، (۴۳) نو د
 هغه سوال اوره. په آسمان کښې چرته چې ته اوسېږې د هغه
 سوال اوره او چې خُڅه غواړی نو هغه ورله ورکړه، نو داسې د
 دُنیا ټول قومونه به تا وپېژنی او ستا تابعداری به کوی، لکه
 چې ستا خلق بنی اسرائیلیان یې کوی. نو هغوی ته به پته
 ولگی چې دا کور چې کوم ما جوړ کړے دے هغې پورې ستا
 نوم تړلے شوے دے. (۴۴) کله چې ته خپلو خلقو له د تلو
 حُکم ورکړې چې د خپلو دشمنانو خِلاف جنگ وکړی او

هغوی تا ته سوال وکړی، چې دې ښار ته چې تا خوښ کړې دے او چې دې کور ته یې مخ وی چې ستا د عبادت دپاره ما جوړ کړې دے، (۴۵) نو د هغوی سوال اوره. په آسمان کښې هغوی ته غوږ اېږده او هغوی له فتح ورکوه. (۴۶) کله چې ستا خلق ستا خلاف گناه وکړی (داسې هیڅ څوک هم نشته چې گناه نه کوی)، او تۀ په غصه کښې هغوی پرېږدې چې دشمن شکست ورکړی او هغوی یې خپل ملک ته قېدیان بوځی، که هغه ملک لرې هم وی، (۴۷) خو د خپلو خلقو سوال اوره. که هغوی د جلاوطنۍ په ملک کښې توبه وباسی او تا ته سوال وکړی او دا اقرار وکړی، چې هغوی څومره گناهگار او بدعمله دی، نو اے مالکۀ خدایه، د هغوی سوال اوره. (۴۸) خو که د دشمن په ملک کښې هغوی په رښتیا او خلوص سره توبه وباسی او تا ته سوال وکړی او مخ یې دې ملک ته وی چې تا زمونږ پلار نیکۀ له ورکړې دے، هغه ښار چې تا خوښ کړې دے او دا کور چې ما ستا دپاره جوړ کړې دے، (۴۹) نو د هغوی دُعا ته غوږ نیسه. په آسمان کښې په خپل کور کښې د هغوی سوال اوره او د هغوی مدد کوه. (۵۰) د خپلو خلقو ټول گناهونه او ستا خلاف سرکشی معاف کوه او هغه دشمنان ورباندې مهربانه کړه، کومو چې جلاوطن کړی ؤو. (۵۱) هغوی بیا هم ستا خپل خلق دی، هغه میراث، چې تا د مصر ملک نه راوویستل چې سم سور اور وو. (۵۲) مالکۀ خدایه، تۀ په بنی اسرائیلو او ستا خدمت کوونکی باندې همپشه د رحم نظر کوه او چې کله هم هغوی تا ته د مدد چغه وهی نو د هغوی سوال اوره. (۵۳) تا هغوی د ټولو قومونو نه خوښ کړل چې ستا خپل خلق شی لکه څنگه چې تا د خپل خدمت کوونکی موسیٰ په ذریعه هغوی ته

فرمائیلی ۽ ۽ ڪلهه چي تا زمونڙن پلار نيڪهه د مصر نه راويستل.

آخري دُعا

۵۴ ڪلهه چي سليمان مالڪ خُداي ته دُعا ختمه ڪره، نو هغه د قربان گاهه په وڙاندې پاڅيدو، چرته چي په سجده شوي و و لاسونه يي آسمان ته اوچت ڪري ۽. ۵۵ هغه پاڅيدو او په اوچت آواز يي د بني اسرائيلو ٽول قوم دپاره د خُداي پاڪ نه برکت و غوښتو چي هلته راغونڊ ۽. او هغه و فرمائيل، ۵۶ ”د مالڪ خُداي ثناء صيفت دې وي چي هغه خپلو خلقو له امن و رکڙي دے، لکه څنگه چي هغه وعده ڪڙي وه. هغه په خپلو ٽولو پخو وعدو کښي پاتي نه دے راغله کومې يي چي د خپل خدمت کونکي موسيٰ په ذريعه يي ڪڙي وې. ۵۷ مالڪ خُداي زمونڙن خُداي پاڪ دې زمونڙن مل وي، لکه څنگه چي هغه زمونڙن د پلار نيڪهه مل وو، هغه دې زمونڙن نه هيڅکله نه ځي او نه دې مونڙن پرېږدي، ۵۸ چي هغه زمونڙن ارادي بدلي ڪري، نو چي مونڙن هر څه ڪو و د هغه مرضي پوره ڪو و او د هغه ٽول قانون او حڪمونه منو چي زمونڙن پلار نيڪهه له يي و رکڙي ۽. ۵۹ مالڪ خُداي زمونڙن خُداي پاڪ دې هر وخت دا خبري يادي ساتي چي ما هغه ته ڪڙي دي. هغه دې د خپلو خلقو بني اسرائيلو او زما مدد و ڪري، لکه څنگه چي د هرې ورځي ضرورتونه لرو. ۶۰ نو د دنيا ٽولو قومونو ته به پته ولگي چي صرف مالڪ خُداي، خُداي پاڪ دے او بل يو خُداي هم نشته. ۶۱ تاسو يعني د هغه خلق دې د مالڪ خُداي زمونڙن د خُداي پاڪ پوره وفادار وي، چي د هغه په ٽول قانون او حڪمونو باندې هم هغه شان عمل ڪوي لکه

د مالڪ خدائ د ڪور وقف ڪبدل

ٻٽ٢ سليمان بادشاه او د هغه سره ٽولو بني اسرائيلو مالڪ خدائ ته نذراني پيش ڪري. ٻٽ٣ سليمان دوويشت زره څاروي او يو لاک شل زره گدي د سلامتي نذراني په توگه پيش ڪري. نو داسي بادشاه او د بني اسرائيلو ٽولو خلقو د مالڪ خدائ ڪور وقف ڪرو. ٻٽ٤ هم په هغه ورغ هغه د دربار مرڪزي حصه هم وقف ڪره، ڪومه حصه ڇي د مالڪ خدائ ڪور ته مخامخ وه. هغه هلته پوره سوزبدونڪي نذراني، د غلي نذراني، او د سلامتي نذرانو دپاره د څاروو وازگه پيش ڪره. هغه داسي په دي وجه وڪرل ڇي د زپرو قربان گاه د دي ٽولو نذرانو دپاره دپره وپه وه. ٻٽ٥ سليمان بادشاه او د بني اسرائيلو ٽولو خلقو اووه ورخي د جونگرو اختر وڪرو. هلته يوه لويه گنه وه ڇي په شمال ڪبني د حمات دري نه واخله په جنوب ڪبني د مصر سرحد پوري وه. ٻٽ٦ په اتمه ورغ سليمان خلق رخصت ڪرل. هغوي ٽولو د هغه صيفت ڪولو او د هغه ٽولو برڪتونو په وجه خوشحاله ڪورونو ته لاپرل ڇي ڪوم برڪتونه مالڪ خدائ خپل خدمت ڪوونڪي داؤد او د هغه خلقو بني اسرائيلو له ورڪري وو.

د خدائ پاڪ حضرت سليمان ته بيا څرگندبدل

٩ ٻٽ٧ ڪله ڇي سليمان بادشاه د مالڪ خدائ ڪور، خپل محل او د هغه هر ڇه جوڀول ختم ڪرل ڇي ڇه يي جوڀول

غوڻستل، (۲) نو مالڪِ خُدايٰ په دوپم خُل هغهٔ ته راڅرگند شو، لکه څنگه چې هغه په جبعون کښې څرگند شوې وو.

(۳) مالڪِ خُدايٰ هغهٔ ته وفرمائيل، ”ما ستا دُعا اورېدلې ده، کومه چې تا زما په وړاندې کړې ده. کوم کور چې تا جوړ کړې دې هغه زهٔ مقدس کوم او هغه به داسې خائ وى چې همېشه به هلته زما عبادت کيږي. زما به په دې نظر وى او همېشه به زړهٔ کښې اوسى. (۴) او که تا په صداقت او د زړهٔ د اخلاصه زما خدمت کولو لکه چې ستا پلار داؤد کولو او تا زما قانون او هغه هر څهٔ منل چې ما يې حُکم درکړې دې، (۵) نو زهٔ به خپله هغه وعده پوره کړم چې ما ستا پلار داؤد سره کړې وه چې ما هغهٔ ته وفرمائيل چې ستا د اولاد نه به همېشه يو کس د بنى اسرائيل په تخت ناست وى. (۶) خو که تا يا ستا اولاد زما تابعدارى پرېښوده، چې ما کوم قانون او حُکمو نه درکړى دى، د هغې نافرمانى مو وکړه او د نورو خُدايانو عبادت مو وکړو، (۷) نو زهٔ به خپل خلق بنى اسرائيليان د هغه مُلک نه لرې کړم کوم چې ما ورکړې دې. او زهٔ به دا کور هم پرېږدم چې ما د خپل عبادت دپاره مقدس کړې دې. ټول قومونه به د بنى اسرائيلو په مُلک پورې خندا کوى او سپک به ورته گورى. (۸) دا کور به د کنډر يو ډېرې شى او چې هر څوک هم ورباندې تېرېږي نو ويه لږزېږي او حېران به شى. هغوى به تپوس کوى چې مالڪِ خُدايٰ په دې مُلک او کور باندې داسې ولې کړى دى. (۹) نو خلق به وائى چې هغوى مالڪِ خُدايٰ پرېښي وو، چا چې د هغوى پلار نيکهٔ د مصر نه راوويستل. هغوى نور خُدايان راتينگ کړل او د هغوى عبادت او خدمت يې وکړو. نو دا ځکه مالڪِ خُدايٰ ورباندې دا تباھى راوستې ده.“

د حضرت سلیمان د حیرام سره تړون

۱۰. د سلیمان د مالک خدای په کور او خپل محل باندې شل کاله ولگېدل. ۱۱. د صور بادشاه حیرام هغه له دیار او د نختر لرگو او د هغه ټولو سرو زرو بندوبست وکړو چې هغه د دې کار دپاره غوښتی ؤو. کله چې دا کار ختم شو، نو سلیمان بادشاه حیرام له د گلیل په علاقه کښې شل ښارونه ورکړل. ۱۲. حیرام بادشاه د هغه ښارونو لیدو له لارو کوم چې سلیمان ورکړی ؤو، خو د هغه خوښ نه شول. ۱۳. نو هغه سلیمان ته وویل، ”زما وروره، دا څه رنگه ښارونه دی چې تا ما له راکړی دی؟“ نو په دې وجه تر اوسه پورې د هغه ځای نوم کابول دے. ۱۴. حیرام سلیمان له د څلورو زرو کلو نه زیات سره زر لېږلی ؤو.

د حضرت سلیمان نورې کارنامې

۱۵. سلیمان بادشاه په مزدورانو باندې د مالک خدای کور، محل، په غره باندې پتی او د یروشلم دېوال جوړ کړو. په هغوی یې د حصور، مجدو او جزر ښارونه هم بیا جوړ کړل. ۱۶. د مصر بادشاه فرعون په جزر حمله کړې وه او دا یې قبضه کړې وه، د هغې اوسېدونکي یې ووژل او په ښار یې اور بل کړو. بیا هغه دا خپلې لور له د واده په جهېز کښې په هغه وخت ورکړو چې سلیمان ودوله، ۱۷. سلیمان د جزر ښار او لاندینې بیت حورون هم بیا جوړ کړو، ۱۸. ورسره بعلات، د یهوداه په صحرا کښې تمار، ۱۹. د گودامونه والا ښارونه، د هغه د آسونو او جنگی گاڼو دپاره ښارونه او چې

په يروشلم، لبنان او خپله ټوله بادشاهۍ کښې يې څه هم جوړول غوښتل نو هغه يې جوړ کړل. (٢٠-٢١) سليمان د کنعان خلقو د اولاد نه مزدوران جوړ کړل، کوم چې بني اسرائيلو د ملک قبضه کولو په وخت نه و وژلي. په دې کښې اموريان، حتيان، فرزبان، حويان او يبوسيان و، چې د هغوی اولاد تر اوسه پورې غلامان دي. (٢٢) سليمان د بني اسرائيلو نه غلامان جوړ نه کړل، هغوی د فوجيانو، مشرانو، فوجي آفسرانو، د گاپو مشرانو او د آسونو والا په توگه خدمت کولو. (٢٣) په هغه مزدورانو باندې پينځه سوه او پنځوس آفسران مقرر کړي شوي و چې کومو مزدورانو د سليمان په منصوبو باندې کار کولو. (٢٤) سليمان په غره باندې پتي د هغې نه پس جوړ کړل چې د هغه ښځه د مصر د بادشاه فرعون لور، د داؤد د ښار نه هغه محل ته تلې وه چې د هغې دپاره يې جوړ کړي وو. (٢٥) سليمان به په کال کښې درې ځل سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې په هغه قربان گاه پېش کولې چې کومه يې مالک خدای ته جوړه کړې وه. هغه مالک خدای ته خوشبوئې هم سوزوله. او داسې هغه د مالک خدای کور جوړول پوره کړل. (٢٦) سليمان بادشاه په عصيون جابر کښې ډېر سمندري جهازونه هم جوړ کړل، عصيون جابر د ادوم په علاقه کښې د بحر قلزم په غاړه دې او ايلات ته نژدې دې. (٢٧) حيرام بادشاه يو څو تکړه جهاز چلوونکي وروپېرل چې د سليمان د سړو مدد وکړي. (٢٨) هغوی د اوفير ملک ته سفر وکړو او د هغه ځای نه يې څوارلسو زرو کلو نه زيات سره زر سليمان له راوړل.

د شيبا د ملڪه سره د حضرت سليمان ملاقات

- ۱۰ ﴿۱﴾ د شيبا ملڪه د سليمان د شهرت نه خبر شوه، نو راغله چې په مشكلو سوالونو سره هغه معلوم كړي. ﴿۲﴾ هغه يروشلم ته د يوې لوئې قبيلې سره راغله او د اوبسانو يوه لويه قافله ورسره وه چې په مصالحو، قيمتي كانو او ډېر سره زر ورباندې بار وو. كله چې هغه او سليمان ملاو شول، نو هغې ورسره هغه ټولې خبرې اترې وكړې چې د هغې په ذهن كېنې وې. ﴿۳﴾ نو سليمان د ټولو سوالونو جواب وركړو، داسې يو سوال هم نه وو چې هغه يې جواب نه شو وركولې. ﴿۴﴾ د شيبا ملڪه د سليمان په حكمت پوهه شوه او هغه محل يې وليدو چې هغه جوړ كړې وو. ﴿۵﴾ هغې هغه خوراك وليدو چې د هغه په دسترخوان باندې پروت وو، د هغه د آفسرانو كوټې، د هغه د محل د نوكرانو انتظام او هغه لباس چې هغوي اغوستې وو، د هغه ساقيان يې وليدل او هغه پوره سوزېدونكې نذرانې يې هم وليدې چې هغه به د مالک خدائ په كور كېنې پېش كولې. نو په دې هر څه باندې حقه حېرانه شوه. ﴿۶﴾ هغې سليمان بادشاه ته ووييل، ”ما په خپل ملك كېنې چې ستا د كارنامو او حكمت په حقله څه اورېدلى وو نو هغه رېستيا دى. ﴿۷﴾ خو ما تر هغې پورې يقين نه كولو چې ترڅو زه په خپله راغلې نه وم او هر څه مې كتلى نه وو. خو زه د دې په نيمه هم نه وم خبر، ما ته چې څه وئيلې شوى وو نو ستا حكمت او دولت د هغې نه ډېر زيات دى. ﴿۸﴾ ستا بڼې څومره خوش قسمته دى او ستا نوكران څومره خوش قسمته دى، هغوي هر وخت ستا په وړاندې وى او ستا د حكمت خبرې اورېدې شى. ﴿۹﴾ د مالک خدائ ستا د

خُدائِ پاک ثناء صِفت دې وی، چې هغه دا بنودلی دی چې هغه ستا نه خومره خوشحاله دے چې تہ یې د بنی اسرائیلو بادشاہ جوړ کړے یې. ځکه چې د بنی اسرائیلو سره د هغه مینه د تل دپاره ده، نو هغه تہ د هغوی بادشاہ جوړ کړے یې چې د انصاف او صداقت نه کار واخلي.“ (۱۰) د شيبا مَلِکِہ سلیمان بادشاہ ته هغه تُحْفې پېش کړې کومې چې هغې راوړې وې، د څلور زره کپلو نه زیات سره زر او په ډېر زیات مقدار کبني مصالحې او قیمتی کانی هم. هغې چې کومې مصالحې ورکړې هغه دومره زیاتې وې چې هیچا هم دومره بیا ورنه کړې. (۱۱) د حیرام سمندری جهازونو چې کومې د اوفیر نه سره زر راوړی و، د هغه ځای نه یې په ډېر زیات مقدار کبني د صُنْدل لرگی او قیمتی کانی هم راوړل. (۱۲) سلیمان دا لرگی د مالکِ خُدائِ کور او محل په ستنو کبني استعمال کړل او د دې نه یې د سندرغاړو دپاره بینجو او ربابونه هم جوړ کړل. دا د ټولو نه بښه د صُنْدل لرگی و چې د بنی اسرائیلو مُلک ته راوړے شوی و، د دې په شان لرگے بیا نه دے لیدلے شوی. (۱۳) سلیمان بادشاہ د شيبا مَلِکِہ له هغه هر څه ورکړل چې څه یې غوښتل، دا د هغه نورو شاهي تُحْفو نه علاوه و چې هغې له یې د سخاوت سره ورکړې وې. بیا هغه او د هغې ډله د شيبا مُلک ته راوایس شوه.

د حضرت سلیمان بادشاہ دولت

(۱۴) سلیمان بادشاہ ته هر کال تقریباً درویشت زره کلو سره زر ملاوېدل (۱۵) د دې نه علاوه چې سوداګرو کوم محصول

ورکولو، د تجارت گټه او چې د بنی اسرائیلو د مُلک د ضلعو
حاکمانو او د عربو بادشاهانو چې کوم محصُول ورکولو هغه
هم ورته ملاوېدو. ﴿١٦﴾ سلیمان دوه سوه لوی پالونه جوړ
کړل، چې په هر یو باندې تقریباً اووه کلو د ټکولې شوو سرو
زرو پتری خېژولې شوی ؤو. ﴿١٧﴾ هغه درې سوه واپړه پالونه
هم جوړ کړل، چې په هر یو باندې تقریباً دوه کلو د ټکولې
شوو سرو زرو پتری خېژولې شوی ؤو. هغه دا ټول پالونه په
هغه دربار کښې کېښودل چې نوم یې د لبنان ځنگل وو. ﴿١٨﴾
هغه یو لوی تخت هم جوړ کړو چې یوه حصه یې د هاتی په
غابونو پټه وه او نور په سوچه سرو زرو باندې پټ وو. ﴿١٩﴾
﴿٢٠﴾ د تخت شپږ پورې وې چې بره ورختلې وې، چې د هرې
پورې په یو سر او بل سره باندې د ازمو مجسمې وې، چې
ټول دولس ازمری ؤو. تخت شا طرف گول وو او د دواړو
بازوگانو سره یې یو یو د ازمری مجسمه وه. په بله یوه
بادشاهی کښې کله هم داسې تخت موجود نه وو. ﴿٢١﴾ د
سلیمان د څښلو ټولې پیالی د سرو زرو نه جوړې وې او د
لبنان د ځنگل په دربار کښې ټول لوبښی د سوچه سرو زرو
ؤو. سپین زر په کښې بېخی نه ؤو استعمال شوی، ځکه چې
د سلیمان په وخت کښې دا قیمتی نه شو گڼلې. ﴿٢٢﴾ هغه
سمندری جهازونه لرل چې د حیرام د جهازونو سره چلېدل.
هر درې کاله پس به دا راواپس کېدل، چې سره زر، سپین
زر، د هاتی غابونه، شادوگان او طاؤسان به یې راوړل. ﴿٢٣﴾
سلیمان د دنیا د نورو ټولو بادشاهانو نه زیات مالداره او د
ټولو نه زیات د حکمت خاوند وو، ﴿٢٤﴾ او ټولې دنیا به دا
غوښتل چې هغه له راشی او د هغه حکمت ته غوږ ونیسی
چې خدای پاک هغه له ورکړې دے. ﴿٢٥﴾ چې هر څوک به

هغه له راتلو نو هغه له به يې څه تحفه راوړه، لکه سپين زر او سره زر، چوغې، وسلې، مصالحې، آسونه، او قچر. کال په کال به داسې کېدل. (۲۶) سليمان د څوارلسو سوو جنگي گاپو او دولسو زرو په آسونو سوارو فوجيانو يو لوی لښکر جوړ کړو. هغه څه په يروشلم کېښي وساتل او باقی نور يې په مختلفو ښارونو کېښي دېره کړل. (۲۷) د هغه په بادشاهي کېښي سپين زر په يروشلم کېښي د کانو په شان عام وُو او ديار د يهوداه غرونو په لمن کېښي د چنار په شان دېر تېر وُو. (۲۸) د سليمان سوداگرو د مصر او قوعی نه آسونه اخستل (۲۹) هغوی به يوه جنگي گاپی د مصر نه په شپږ سوه د سپينو زرو په سیکو او آس به يې په يو نيم سل د سپينو زرو په سیکو اخستلو او حتی او شامی بادشاهانو له به يې د خرڅولو دپاره آسونه او جنگي گاپی لېږلې.

د حضرت سليمان د خدای پاک تابعداری نه کول

۱۱ (۱) او سليمان د پردی ملک د دېرو ښځو سره مينه کوله. د فرعون د لور نه علاوه هغه حتی، موآبی، عمونی، ادومی او صيدانی ښځې واده کړې. (۲) مالک خدای بنی اسرائيلو له دا حکم ورکړې وو چې د دې قومونو سره ودونه مه کوئ ځکه چې د دې په وجه به د بنی اسرائيلو زړونه نورو خدایانو ته واوړی، خو سليمان د غېرو قومو ښځو مينه نه پرېښودله. (۳) سليمان اووه سوه شهزادگی واده کړې او درې سوه وينځې يې هم وې. نو هغوی د هغه زړه د خدای پاک نه واړولو (۴) او چې سليمان بويا شو نو هغوی د هغه

زړه پردو خدایانو ته واپولو او هغه د خپل پلار داؤد په شان د
 مالک خدای د خپل خدای پاک پوره وفادار پاتې نه شو. (۵)
 هغه د صیدان عستارات مجسمې او د عمون د پلینت مولک
 بت عبادت یې وکړو. (۶) نو سلیمان هغه څه وکړل چې څه
 د مالک خدای په نظر کبښې بد وو او هغه د مالک خدای پوره
 تابعداري نه کوله، لکه څنگه چې د هغه پلار داؤد کړې وه.
 (۷) هغه د یروشلم نمرخاته طرف ته په غره باندې د مواب د
 پلینت معبود کموس او د عمون د پلینت مولک بت د عبادت
 دپاره یوه عبادتخانه جوړه کړه. (۸) هغه د عبادت ځایونه هم
 جوړ کړل چرته به چې د هغه د پردی ملک ټولو بنحو
 خوشبوئی سوزوله او خپلو خدایانو ته به یې نذرانې پېش
 کولې. (۹-۱۰) مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک دوه
 ځل سلیمان ته څرگند شوی وو او دا حکم یې ورکړی وو
 چې د پردو خدایانو عبادت مه کوه، خو سلیمان د مالک
 خدای تابعداري ونه کړه او د هغه نه واورېدو. نو مالک
 خدای سلیمان ته په قهر شو (۱۱) او ورته یې وفرمائیل، ”تا
 قصداً ما سره خپل لوظ مات کړی دی او زما د حکمونو
 نافرمانی دې کړې ده، نو زه به خامخا ستا نه بادشاهی اخلم
 او ستا یو نوکر له به یې ورکوم. (۱۲) خو ستا د پلار داؤد په
 خاطر زه به داسې ستا په ژوند کبښې نه کوم، خو ستا د زوی
 په بادشاهی کبښې به یې وکړم. (۱۳) خو زه به د هغه نه ټوله
 بادشاهی نه اخلم، زه به د خپل خدمت کوونکی داؤد او د
 خپل خوښ شوی بنار یروشلم د خاطره یوه قبيله هغه ته
 پرېږدم.“

د حضرت سليمان دشمنان

﴿١٤﴾ نو مالک خُدائ د ادوم شاهي خاندان حدد راوچت کړو چې د سليمان خلاف شی. ﴿١٥﴾-﴿١٦﴾ د دې نه پېر وخت وړاندې، کله چې داؤد ادوم فتح کړو او د هغه د لښکر مشر یوآب د مرو بنخولو له تلې وو نو داؤد او د هغه سپری په ادوم کښې شپږ میاشتي پاتې شول او په دې دوران کښې هغوی په ادوم کښې ټول نران ووژل ﴿١٧﴾ خو حدد او د هغه د پلار خه ادومیان نوکران مصر ته تښتېدلی وو. (په هغه وخت کښې حدد ماشوم وو.) ﴿١٨﴾ هغوی میدیان پرېښودو او فاران ته لاړل، چې هلته یو څو نور سپری ورسره ملگری شول. بیا هغوی مصر ته سفر وکړو او فرعون له لاړل، هغه حدد له لږه زمکه او کور ورکړو او د خوراک بندوبست یې ورله وکړو. ﴿١٩﴾ او د فرعون حدد دومره خوښ شو چې هغه له یې د خپلې ښځې یعنی د ملکې تحفحیس خور وکړه، چې حدد یې واده کړی. ﴿٢٠﴾ د هغې نه یې یو زوی جنوبت پیدا شو، چې هغه ملکې د فرعون په محل کښې ساتلو او هلته د فرعون د زامنو سره اوسېدو. ﴿٢١﴾ کله چې په مصر کښې حدد ته دا پیغام ورسېدو چې داؤد او د لښکر مشر یوآب مړه شوی دی، نو حدد فرعون ته وویل، ”ما پرېږده چې زه واپس خپل ملک ته لاړ شم.“ ﴿٢٢﴾ فرعون ترې نه تپوس وکړو، ”دلته تا ته د خه کمه دے؟ چې واپس خپل کور ته تلل غواړې.“ حدد فرعون له جواب ورکړو، ”نه، بس ما له د تلو اجازت راکړه.“ ﴿٢٣﴾ خدائ پاک د الیدع زوی رزون هم د سليمان خلاف کړو. رزون د خپل نېک یعنی د ضویاه بادشاه هددعزر نه تښتېدلی وو، او هغه د بدمعاشانو د یوې قبیلې مشر شوے وو. دا

د هغې نه پس شوی ؤو چې کله داؤد هددعزر له شکست ورکړو. رزون او د هغه سړی لاپل او په دمشق کښې اوسېدل، چې هلته خپلو سړو هغه په دمشق کښې بادشاه جوړ کړو. (۲۵) د سلیمان په ټول ژوند کښې رزون د بنی اسرائیلو دشمن وو او د حدد په شان یې هغوی په تکلیف کول، هغه د بنی اسرائیلو نه نفرت کولو خو په خپله یې په شام بادشاهی کوله.

د یربعام سره د خدای پاک لوظ

(۲۶) یو بل سړی د نباط زوی یربعام د سلیمان بادشاه خلاف شو چې هغه د سلیمان خپل یو آفسر وو. یربعام په افرائیم کښې د صریده وو. او د یربعام د کونډې مور نوم صروعه وو. (۲۷) دا د هغه د بغاوت قیصه ده. سلیمان د یروشلم نمرخاته طرف ته بره ختلی پتی جوړول او د ښار دېوالونه یې مرمت کول. (۲۸) یربعام یو تکړه زلمی وو او کله چې سلیمان ته پته ولگېده چې هغه څومره محنتی دی، نو هغه یې د منسی او افرائیم قبیلو په علاقه کښې د هغه مزدورانو مشر جوړ کړو. (۲۹) یوه ورځ کله چې یربعام د یروشلم نه سفر کولو نو په لاره باندې اخیاه پیغمبر ورسره ملاو شو، اخیاه د سیلا وو. او په مېدان کښې د هغوی نه بغېر نور هیڅ څوک هم نه ؤو، اخیاه نوې چوغه اغوستې وه. (۳۰) اخیاه چې کومه نوې چوغه اغوستې وه هغه یې وویستله او دولس ټوټې یې کړه، (۳۱) او یربعام ته یې وویل، ”لس ټوټې د ځان دپاره واخله، ځکه مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک تا ته وائی چې زه د سلیمان نه بادشاهی اخلم او تا له به

لس قبیلې درکوم. (۳۲) سلیمان به یوه قبیله زما د خدمت کونکی داؤد او د یروشلم په خاطر وساتی، دا هغه ښار دے چې د بنی اسرائیل په ټول ملک کښې ما خوښ کړے دے چې زما شی. (۳۳) زه داسې ځکه کوم چې سلیمان زه رد کړے یم او د پردو خدایانو عبادت یې کړے دے یعنې، د صیدان د مجسمې عستارات، د موآب بُت کموس او د عمون بُت مولک. سلیمان زما نافرمانی کړې ده، هغه زه نه یم رضا کړے او لکه څنگه چې د هغه پلار داؤد زما په قانون او حکمونو عمل کولو داسې هغه نه دے کړے. (۳۴) خو زه به د سلیمان نه ټوله بادشاهی نه اخلم او چې ترڅو ژوندے وی نو هغه به بادشاه ساتم. زه به داسې زما خدمت کونکی د داؤد د خاطره کوم، کوم چې ما خوښ کړے وو او هغه زما قانون او حکمونه منلی و. (۳۵) زه به د سلیمان د زوی نه بادشاهی واخلم او لس قبیلې به درته حواله کړم، (۳۶) خو زه به د سلیمان زوی ته یوه قبیله پرېږدم، نو چې زما د خدمت کونکی داؤد د اولاد نه همېشه زما یو کس وی چې په یروشلم کښې بادشاهی کوی، هغه ښار چې ما خوښ کړے دے چې چرته به زما عبادت کیري. (۳۷) یربعامه، زه به تا د اسرائیل بادشاه جوړ کړم او ته به په هغه ټوله علاقه بادشاهی کوې چې ستا زړه یې غواړی. (۳۸) که ته زما د حکم پوره تابعداری کوې، زما د قانون په مطابق ژوند تېروې او زما د حکمونو او تعلیماتو په مطابق هغه کار کوې چې زما په نظر کښې ښه وی، لکه څنگه چې زما خدمت کونکی داؤد کول، نو زه به همېشه ستا مل یم. زه به تا د بنی اسرائیلو بادشاه جوړ کړم او ستا اولاد به ستا نه پس خامخا بادشاهی کوی، لکه څنگه چې ما د داؤد دپاره کړی دی. (۳۹) د سلیمان د

گناه په وجه به زه د داؤد اولاد له سزا ورکوم، خو دا به د همپشه دپاره نه وي. (۴۰) سلیمان د یربعام د وژلو کوشش کولو، خو یربعام د مصر بادشاه سیساق له وتبستېدو او د سلیمان تر مرگه پورې هلته ایسار وو.

د حضرت سلیمان مرگ

(۴۱) د سلیمان کارنامې، د هغه حکمت او چې نور څه یې هم کړی و هغه ټول ”د سلیمان شاه نامه“ نومې کتاب کېنې لیکلې شوی دی. (۴۲) هغه څلوېښت کاله په ټولو بنی اسرائیلو باندې په یروشلم کېنې بادشاه وو. (۴۳) هغه مړ شو او د داؤد په ښار کېنې ښخ شو او د هغه زوی رحبعام د هغه نه پس بادشاه شو.

د شمالی قبیلو بغاوت

۱۲ (۱) بیا رحبعام شکم ته لارو، چرته چې ټول اسرائیلیان راغونډ شوی و چې دې بادشاه جوړ کړی. (۲) کله چې د نباط زوی یربعام د دې نه خبر شو چې څوک د سلیمان بادشاه نه مصر ته تبستېدلې وو، هغه د مصر نه راواپس شو. (۳) د شمالی قبیلو خلقو یربعام راوغوښتو او بیا هغه ټول ورسره رحبعام له لارل او هغه ته یې ووئیل، (۴) ”ستا پلار سلیمان په مونږ باندې درانه بوجونه کېښودل. که تۀ دا بوجونه سپک کړې، نو مونږ به ستا وفادار خلق یو.“ (۵) هغه ورته ووئیل، ”درې ورځې پس راشئ نو زه به تاسو له جواب درکړم.“ نو هغوی لارل. (۶) رحبعام بادشاه د هغه

سپين ږيرو مشرانو سره مشوره وکړه کوم چې د هغه د پلار
 سليمان مشوره ورکونکی ؤو. هغه ترې نه تپوس وکړو،
 ”تاسو ما له مشوره راکړئ چې دې خلقو له څه جواب
 ورکړم؟“ (۷) هغوی ورته ووييل، ”که تۀ نن د دې خلقو
 خدمتگار جوړ شي او د هغوی خدمت وکړې او خوږې
 خبرې ورسره وکړې، نو هغوی به تل ستا خدمت کوونکی
 وي.“ (۸) خو هغه د مشرانو نصيحت رد کړو او هغه زلمو
 له لارو کوم چې د هغه سره لوی شوی ؤو او اوس د هغه
 مشوره ورکونکی ؤو. (۹) هغه ترې نه تپوس وکړو، ”تاسو
 ما له مشوره راکړئ چې څه وکړو. مونږ هغه خلقو ته څه
 ووايو چې ما ته وائي چې د هغوی بوجونه سپک کړم چې زما
 پلار ورباندې اېښی دی؟“ (۱۰) نو زلمو ورته ووييل، ”څوک
 چې آسان ژوند غواړي نو هغوی ته ووايه چې، زما کچه گوته
 زما د پلار د ملا نه غټه ده. (۱۱) هغوی ته ووايه چې، زما پلار
 په تاسو درانه بوجونه اچولی دی، خو زۀ به دا نور هم درانه
 کړم. هغه تاسو په کور وېلئ، خو زۀ به تاسو په لړمانو سم
 کړم.“ (۱۲) درې ورځې وروستو يربعام او ټول خلق رځبعام
 بادشاه ته راواپس شول، لکه څنگه چې دې بادشاه ورته وئيلي
 ؤو. (۱۳) بادشاه د مشرانو سره مشوره رد کړه او خلقو ته يې
 سختې خبرې وکړې، (۱۴) هم هغه شان څنگه چې زلمو ورته
 وئيلي ؤو. هغه ووييل، ”زما پلار په تاسو باندې درانه بوجونه
 اچولی ؤو، خو زۀ به دا نور هم درانه کړم. هغه تاسو په کور و
 باندې وېلئ، خو زۀ به تاسو په لړمانو باندې سموم.“ (۱۵) نو
 بادشاه خلقو ته غوږ ونۀ نيولو، دا هر څه ځکه بدل شول چې
 دا مالک خدای ته منظوره وه چې هغه خبره پوره کړي چې
 مالک خدای د سيلا پېغمبر اخياه په ذريعه د نباط زوی

یربعام ته کړې وه. (۱۶) کله چې ټول بنی اسرائیلیان پوهه شول چې بادشاه هغوی ته غوږ نه نیولو، نو هغوی ووئیل، ”مونږ د داؤد بادشاهی نه منو، د یسی په زوی کبني زمونږ څه فائده ده. اے بنی اسرائیلو، ځی خپلو خېمو ته واپس لاړ شی، د داؤد خاندان دې خپله بادشاهی سمباله کړی.“ او بنی اسرائیلیان خپلو خېمو ته لاړل. (۱۷) خو رُبعام په هغه بنی اسرائیلو باندې بادشاهی کوله کوم چې د یهوداه په علاقه کبني اوسېدل. (۱۸) بیا رُبعام بادشاه ادورام ولېرلو، کوم چې د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور کار ترې نه اخستے شو، چې هغه اسرائیل له لاړ شی، خو هغوی هغه سنگسار کړو. رُبعام په تېزی سره په خپله جنگی گاډی کبني سور شو او یروشلم ته وتبستېدو. (۱۹) نو هم د هغه وخت نه د اسرائیل خلق د داؤد د شاهی خاندان خلاف بغاوت کوی. (۲۰) کله چې اسرائیلیان خبر شول چې یربعام د مصر نه راواپس شوے دے، نو هغه یې د خلقو یوې غونډې ته راوغوښتلو او د ټول اسرائیل بادشاه یې جوړ کړو. صرف د یهوداه قبیلې خلقو د داؤد اولاد منلو.

د سمعیاه پېشگوئی

(۲۱) کله چې رُبعام یروشلم ته ورسېدو، نو هغه د یهوداه او بنیامین قبیلې نه یو لاک اتیا زره ښه فوجیان راغونډ کړل. هغه دا اراده وکړه چې د جنگ دپاره لاړ شی چې د اسرائیل شمالی قبیلې په خپل قابو کبني بیا راوولی. (۲۲) خو خدای پاک سمعیاه پېغمبر ته وفرمائیل (۲۳) چې هغه رُبعام او د یهوداه او د بنیامین ټولو خلقو ته دا پېغام ورسوی، (۲۴) ”په

خپلو ورونو یعنی اسرائیل باندې حمله مۀ کوی. ټول کور ته لار شئ ځکه چې څۀ وشول نو هغه ما کړی دی. “ هغوی ټولو د مالک خدای حکم ومنلو او واپس کورونو ته لاړل.

د یربعام د مالک خدای نه اوږدېدل

٢٥ د اسرائیل بادشاه یربعام د افرائیم غرونو په ملک شکم کبني د پخو دېوالونو بناړ جوړ کړو. بیا هغه لاړو او د فنواېل بناړ دپاره یې پاڅۀ دېوالونه جوړ کړل. ٢٤-٢٧ هغۀ د خپل ځان سره ووئیل، “اوس خبره داسې ده، که زما خلق یروشلم ته لار شی او هلته د مالک خدای په کور کبني نذرانې پېش کړی نو هغوی به خپله وفاداری د یهوداه بادشاه رُبعام ته بدله کړی او ما به ووژنی.” ٢٨ د مشورې اخستلو نه پس، بادشاه دوه د سرو زرو سخی جوړ کړل او خپلو خلقو ته یې ووئیل، “تاسو د ډېرې مودې نه د عبادت دپاره یروشلم ته ځئ. اے اسرائیلیانو، ستاسو خدایان دا دی چا چې د مصر ملک نه راوویستلی.” ٢٩ هغۀ د سرو زرو یو سخی په بیت ایل کبني او بل په دان کبني کېښودو. ٣٠ نو داسې خلقو گناه وکړه، ځکه چې هغوی د عبادت دپاره بیت ایل او دان ته لاړل. ٣١ او یربعام په علاقه کبني د عبادت ځایونه هم جوړ کړل او د هغه کورونو نه یې امامان خوښ کړل کوم چې د لیوی قبیلې نه نه وو.

په بیت ایل کبني د عبادت حکم ورکول

٣٢ یربعام د اتمې میاشتې په پینځلسمه ورځ په یهوداه کبني د اختر په شان یو مذهبی اختر هم مقرر کړو. د سرو زرو

کوم سخی یې چې جوړ کړی ؤو نو په بیت ایل کښې یې په قربان گاه باندې هغې ته نذرانې پېش کړې او هغه هلته په بیت ایل کښې د عبادت په هغه ځایونو کښې د خدمت دپاره امامان کښېنول کومې علاقائی عبادتخانی چې هغه جوړې کړې وې. (۲۳) او د اتمې میاشتې په پینځلسمه ورځ کومه ورځ چې هغه په خپله مقررې کړې وه، نو هغه بیت ایل ته لاړو او هغه چې د اسرائیلیانو دپاره کوم اختر مقرر کړی وو د هغې د مناوولو دپاره هغه په قربان گاه باندې یوه نذرانه پېش کړه.

۱۳ (۱) د مالک خدای په حکم باندې د یهوداه قبیلې نه د خدای پاک یو سرې بیت ایل ته لاړو او هلته په هغه وخت ورسېدو چې یربعام نذرانې پېش کولو دپاره د قربان گاه سره ولاړ وو. (۲) د مالک خدای د حکم په مطابق هغه قربان گاه ته مخامخ چغه کړه، ”اے قربان گاه، اے قربان گاه. مالک خدای داسې فرمائی، د داؤد په خاندان کښې به یو ماشوم پیدا شی چې د هغه نوم به یوسیاه وی. هغه به په تا باندې هغه امامان حلال کړی کوم چې په تا باندې نذرانې پېش کوی خو په حقیقت کښې په علاقائی عبادتخانی کښې خدمت کوی او هغه به درباندي د بنیادمو هډوکي وسوزوی.“ (۳) او پېغمبر خبره جاری وساتله، ”دا قربان گاه به ټوټې ټوټې شی او ایرې به یې خوړې وړې شی. نو بیا به تا ته پته ولگی چې مالک خدای زما په ذریعه خبرې کړې دی.“ (۴) کله چې یربعام بادشاه دا واورېدل نو هغه ورته اشاره وکړه او حکم یې ورکړو، ”دا سرې ونیسئ.“ نو د بادشاه لاس سمدستی شل

شو او واپس يې راغونډ نه كړې شو. (٥) نو قربان گاه
سمدستی ټوټې ټوټې شوه او ايرې په زمكه وړغورزېدې، لكه
څنگه چې هغه پېغمبر د مالک خدائ په نوم پېشگوټي كړې
وه. (٦) یربعام بادشاه پېغمبر ته وويل، ”مالک خدائ ستا
خدائ پاک ته زما دپاره دُعا وکړه او هغه ته سوال وکړه چې
زما لاس روغ کړی.“ نو پېغمبر مالک خدائ ته سوال وکړو
او د بادشاه لاس روغ شو. (٧) بيا بادشاه پېغمبر ته وويل،
”ما سره کور ته لاړ شه او روټی راسره وخوره. تا چې څه
کړی دی نو زه به د هغې انعام درکړم.“ (٨) خو د خدائ
پاک سړی ورته وفرمائيل، ”که تۀ ما له ستا نيم دولت هم
راکړې، نو زه به تا سره لاړ نه شم او نه به هلته ستا نه څه
وخورم او نه وڅښم. (٩) مالک خدائ ما له حکم راکړې
دې چې نه به څه خورې او نه څښې او چې په کومه لار
راغلې يې په هغې به واپس هم نه ځي.“ (١٠) خو چې په کومه
لار هغه راغلې وو نو واپس په هغې لانه رو او په بله لار لاړو.

د بيت ايل بويا پېغمبر

(١١) په هغه وخت کښې يو بويا پېغمبر چې په بيت ايل کښې
اوسېدو، د هغه زامن راغلل او هغه ته يې هغه څه وويل چې
د يهوداه پېغمبر په هغه ورځ په بيت ايل کښې څه کړی ؤو او
څه يې یربعام بادشاه ته فرمائيلی ؤو. (١٢) هغه بويا پېغمبر د
هغوی نه تپوس وکړو، ”کله چې هغه تلو نو په کومه لاره
لاړو؟“ نو هغوی ورته هغه سپرک وښودلو (١٣) او هغه هغوی
ته وويل چې زما دپاره خپل خر کته کړئ. نو هغوی ورله خر
کته کړو او هغه ورباندې سور شو. (١٤) د يهوداه په پېغمبر

پسې په هغه سرک روان وو او هغه يې وموندو چې د خېړۍ د ونې لاندې ناست وو. هغه ترې نه تپوس وکړو، ”ته د يهوداه پېغمبر يې څه؟“ هغه سرې جواب ورکړو، ”آو، زه يم.“ (۱۵)

نو بويا پېغمبر هغه ته وفرمائيل، ”ما سره کور ته لاړ شه او روتې وخوره.“ (۱۶) خو د يهوداه پېغمبر ورته وفرمائيل، ”زه تا سره واپس نه شم تلې او نه په دې ځای کېنې تا سره روتې خوږې شم او نه اوبه څښلې شم، (۱۷) د مالک خدای کلام په ما نازل شو چې ته به هلته نه روتې خوږې او نه به اوبه څښې او چې په کومه لاره تلې يې، نو په هغې به واپس نه راځې.“ (۱۸) نو د بيت ايل بويا پېغمبر هغه ته وفرمائيل، ”زه هم ستا په شان پېغمبر يم او د مالک خدای په حکم ما ته يوې فرېستې وفرمائيل چې د ځان سره دې کور ته بوځم او زه ستا مېلمستيا وکړم.“ خو دروغ يې ورته ووتل. (۱۹) نو د يهوداه پېغمبر د هغه بويا پېغمبر سره کور ته لاړو او د هغه سره يې روتې وخوره او اوبه يې ورسره وڅښلې. (۲۰) چې کله هغوی په دسترخوان ناست وو، نو په هغه بويا پېغمبر باندې د مالک خدای کلام نازل شو، (۲۱) او هغه د يهوداه پېغمبر ته چغه کړه، ”مالک خدای تا ته فرمائي چې تا د هغه نافرمانی کړې ده او چې هغه څه حکم درکړې وو هغه شان دې ونه کړل. (۲۲) خو ته واپس راغلي او په هغه ځای کېنې دې روتې وخوره او اوبه دې وڅښلې چې هغه تا ته فرمائيلي وو چې هلته به خوراک څښاک نه کوې. نو په دې وجه ته به د پلار نيکه په اديره کېنې نه شي ښخولې.“ (۲۳) کله چې هغوی خوراک ختم کړو، نو هغه بويا پېغمبر د يهوداه پېغمبر دپاره خرکته کړو، (۲۴) هغه روان شو. په لار کېنې يو زمرې ورباندې راغلو او هغه يې ووژلو. د هغه لاش په سرک پروت

وو او خراو زمرے ورسره ولاړ ؤو. (۲۵) څه سپری هلته
 تېرېدل او په سرک باندې يې لاش وليدو چې زمرے ورسره
 نزدې ولاړ وو. هغوی بیتايل ته لاړل او چې څه يې ليدلی ؤو
 په هغې باندې يې خلق خبر کړل. (۲۶) کله چې بويا پېغمبر د
 دې نه خبر شو، نو هغه وفرمائيل، ”دا هغه پېغمبر دے چې د
 مالک خدای نافرمانی يې کړې ده. نو دا ځکه مالک خدای
 زمرے ورولبړلو چې حمله پرې وکړی او مړ يې کړی، لکه
 څنگه چې مالک خدای فرمائیلی ؤو.“ (۲۷) بيا هغه خپلو
 زامنو ته وفرمائيل، ”زما دپاره زما خر کته کړئ.“ نو هغوی
 هم داسې وکړل، (۲۸) او هغه روان شو او د هغه پېغمبر لاش
 يې وليدو چې په سرک پروت وو، چې خراو زمرے تر اوسه
 پورې ورسره ولاړ ؤو، ازمری نه لاش خوړلے وو او نه يې په
 خر حمله کړې وه. (۲۹) هغه بويا پېغمبر لاش راواخستو، په
 خره يې کېښودو او واپس يې بیتايل ته راوړو چې په دې
 باندې غم وکړی او ښخ يې کړی. (۳۰) هغه يې د خپل خاندان
 په قبر کېښې ښخ کړو او هغه او د هغه زامنو په هغه باندې
 غمژن ؤو او وئيل يې چې، ”اے زما وروره ډېر افسوس
 دے.“ (۳۱) چې هغه يې ښخ کړو نو پېغمبر خپلو زامنو ته
 وفرمائيل، ”کله چې زه مړ شم، نو ما په هغه قبر کېښې ښخ
 کړئ چې په کوم کېښې د خدای پاک نبی ښخ دے، او زما
 لاش د هغه د هډوکو په خوا کېښې کېږدئ. (۳۲) نو هغه چې د
 مالک خدای په حکم کومې خبرې په بیتايل کېښې د
 قربانگاه خلاف او د سامريه په ښارونو کېښې د علاقائی
 عبادتخاني خلاف کولې نو هغه به خامخا رښتيا شی.“

د یربعام کبیره گناه

۳۳) خو د اسرائیل بادشاه یربعام بیا هم د خپلو بدو عملونو نه نه اوږدو او د هر قسم خلقو امامان یې خوښول، چې په هغه علاقائی عبادتخانی کښې خدمت وکړی چې کومې هغه جوړې کړې وې. چې چا هم امام جوړېدل غوښتل نو هغه به یې امام مقررولو. ۳۴) د دې گناه په وجه د یربعام بادشاهی ختمه شوه او د زمکې د مخ نه ورکه شوه.

د یربعام د زوی مرگ

۱۴) په هغه وخت کښې د یربعام بادشاه زوی ابیاه بیمار شو. ۱) یربعام خپلې ښځې ته ووئیل، ”خپل مخ پټ کړه چې څوک دې ونه پېژنی او سیلا ته لاره شه چرته چې اخیاه پېغمبر اوسپړی، چا چې فرمائیل چې زه به د اسرائیل بادشاه جوړېږم. ۲) هغه له لس غټې او څه نری روتې او یو منگې شات ورکړه. د هغه نه تپوس وکړه چې په هلک باندې به څه چل کپړی.“ ۳) نو هغه په سیلا کښې د اخیاه کور ته لاړه. د پېر عمر په وجه اخیاه پوند شوې وو. ۴) مالک خدای اخیاه ته فرمائیلی وؤ چې د یربعام ښځه د خپل بیمار زوی په حقله تپوس کولو له راروانه ده. او مالک خدای اخیاه ته وفرمائیل چې څه به وایې. کله چې د یربعام ښځه راورسېده، نو هغې داسې ښکاره کړل چې هغه گنې بل څوک ده. ۵) خو چې کله اخیاه ته پته ولگېده چې هغه په دروازه باندې راننوخی، نو هغه وفرمائیل، ”د یربعام ښځې دننه راشه. ته دا ولې ښکاره کوې چې گنې بل څوک یې؟ ما سره ستا

دپاره يو بد خبر دے. (۷) لاره شه او یربعام ته ووايه چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک هغه ته فرمائی چې ما ستا درجه د نورو خلقو نه اوچته کره او زما د خلقو بنی اسرائیلو بادشاه مې جوړ کړې. (۸) د داؤد اولاد نه ما بادشاهی واخستله او تا له مې درکړه. خو ته زما د خدمت کوونکی داؤد په شان نه یې، چې هغه زما پوره تابعدار وو، زما حکمونه یې منل او صرف هغه خه یې کول چې ما ورته وئیل. (۹) تا د هغوی نه هم لوئی گناهونه وکړل چې کومو ستا نه مخکېني بادشاهی کوله. تا زه رد کړې يم او زما غصه دې راپارولې ده خکه چې د عبادت دپاره دې بتان او مجسمې جوړې کړې دی. (۱۰) نو د دې په وجه به زه ستا په شاهي خاندان ویا راولم او ستا د اولاد ټول نران به ووژم که هغه آزاد وی او که غلام. او زه به ستا د خاندان نه خان خلاص کړم، هغوی به داسې فنا شی لکه چې څپیاکې وسوزولې شی. (۱۱) ستا د خاندان هر یو کس چې په ښار کبني مړ شی نو سپی به هغه وخورې او چې څوک په مېدان کبني مړ شی نو مارغان به هغه وخورې. ما مالک خدای دا فرمائیلی دی. (۱۲) او اخیاه د یربعام ښځې ته وفرمائیل، ”اوس واپس کور ته لاره شه. چې څنگه ته ښار ته ورننوځې نو ستا زوی به مړ شی. (۱۳) ټول بنی اسرائیلیان به په هغه ماتم وکړی او ښځ به یې کړی. صرف دے به د یربعام د خاندان هغه کس وی چې په صحیح طریقه کفن دفن شوې وی، خکه چې صرف د هغه نه مالک خدای، د بنی اسرائیلو خدای پاک رضا دے. (۱۴) مالک خدای په اسرائیل باندې یو بادشاه مقرر وی چې هغه به د یربعام د خاندان بادشاهی ختمه کړی او دا به هم اوس اوس وشي. (۱۵) مالک خدای به

د اسرائیل مُلک له سزا ورکړی او هغه به داسې و خوځوی
 لکه چې په یوه وگه کبښې د لوڅې بوتې خوځېږی. هغه به
 اسرائیل د دې بڼه مُلک نه د بېخ نه ویاسی کوم چې هغه د
 هغوی پلار نیکه له ورکړې وو او هغوی به د فرات سیند نه
 اخوا خواره واره کړی، ځکه چې هغوی د اشیرې بتانو
 جوړولو په وجه د هغه غصه راپارولې ده. (۱۶) مالک خدای
 به اسرائیل ځکه پرېږدی چې یربعام گناه کړې ده او اسرائیل
 یې د گناه طرف ته بوتلی دی. (۱۷) د یربعام بڼه واپس
 ترضا ته لاړه. چې څنگه هغه کور ته دننه شوه نو هغه هلک
 مړ شو. (۱۸) ټول اسرائیل په هغه پسې غم وکړو او هغه یې
 بنخ کړو، هم هغه شان چې څنگه مالک خدای د خپل خدمت
 کوونکی اخیاه پیغمبر په ذریعه فرمائیلي وو.

د یربعام مرگ

(۱۹) یربعام بادشاه چې نور څه هم وکړل، هغه چې کوم
 جنگونه کړی وو او چې هغه څنگه بادشاهی کوله نو دا هر څه
 د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کبښې لیکلې شوی دی. (۲۰)
 یربعام دوویشته کاله بادشاهی وکړه. هغه مړ شو او بنخ شو
 او د هغه زوی ندب د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه رُبعام

(۲۱) د سلیمان زوی رُبعام د یو څلوېښتو کالو وو چې هغه
 د یهوداه بادشاه جوړ شو او هغه اوولس کاله په یروشلم کبښې
 بادشاهی وکړه، دا هغه ښار دے چې مالک خدای د بنی
 اسرائیلو ټولې علاقې نه خوښ کړې دے چرته چې د هغه

عبادت کيږي. د رُحْبَعَام مور نعمه د عمون وه. (٢٢) د يهوداه
 خلقو د مالک خُدائِ خِلاف گناه وکړه او د هغه غصه يې
 خُکه راوپاروله چې د خپل پلار نيکه نه زياته نافرمانی يې
 وکړه. (٢٣) هغوی د غلطو خُدایانو دپاره علاقائی عبادتخانی
 جوړې کړې او د کاڼو ستنې او د اشیرې بُت نبښې يې ولگولې
 چې په غرونو او د شنو ونو لاندې عبادت وکړي. (٢٤) د دې
 هر خه نه بده خبره دا وه چې هلته سړی او ښځې وې چې د
 غېرو قومونو د عبادت په خایونو کښې يې کنجرتوب کولو. د
 يهوداه خلقو هغه ټول حرام کارونه وکړل کوم چې هغه خلقو
 کول خوک چې مالک خُدائِ په هغه وخت شړلی ؤو چې کله
 بنی اسرائیلیان په مُلک کښې مخ په وړاندې تلل. (٢٥) د
 رُحْبَعَام د بادشاهی په پینځم کال د مصر بادشاه سیساق په
 يروشلم حمله وکړه. (٢٦) هغه د مالک خُدائِ د کور او د
 محل ټولې خزاني یوړلې سره د سرو زرو هغه ډالونو چې
 سلیمان جوړ کړی ؤو. (٢٧) د دې په خای رُحْبَعَام بادشاه د
 زېږو ډالونه جوړ کړل او د هغه آفسرانو په حواله يې کړل
 کوم چې د محل د دروازو خوکیداران ؤو. (٢٨) هر ځل به
 چې بادشاه د مالک خُدائِ کور ته تلو، نو خوکیدارانو به
 ډالونه وړل او بیا به يې واپس د خوکیدارانو کوټې ته راوړل.
 (٢٩) نور هر خه چې رُحْبَعَام بادشاه کړی ؤو نو هغه د يهوداه
 د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (٣٠) په دې ټوله
 موده کښې رُحْبَعَام او یربعام د یو بل خِلاف په جنگ کښې
 ؤو. (٣١) رُحْبَعَام مړ شو او د داؤد د ښار په شاهي اديره
 کښې ښخ شو. د هغه مور نعمه وه. او د رُحْبَعَام زوی ابیاه د
 هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يربعام د نباط د زوی د بادشاهی په اتلسم کال،

ابياه د يهوداه بادشاه شو، (۱) او هغه په يروشلم کښې درې

کاله بادشاهی وکړه. د هغه مور معکه د ابي سلوم لور وه. (۲)

هغه د خپل پلار په شان هم هغه گناهونه وکړل او د مالک

خدای د خپل خدای پاک وفادار نه وو، لکه څنگه چې د هغه

نيکه داؤد وفادار وو. (۳) خو مالک خدای د هغه خدای پاک

د داؤد د خاطرې ابياه له يو زوی ورکړو چې د هغه نه پس په

يروشلیم بادشاهی کوی او د دې حفاظت کوی. (۴) مالک

خدای داسې ځکه وکړل چې داؤد به هغه کار کولو چې مالک

خدای پرې رضا کېدو او ټول عمر يې د حتی اورپاه د مسئلې

نه بغير د هغه د يو حکم نافرماني نه وه کړې. (۵) کوم جنگ

چې د رعبام او يربعام په مينځ کېني شروع شوی وو نو

هغه د ابياه په ټول ژوند کېني جاری وو. (۶) او نور هر څه

چې ابياه کړی وو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کېني

ليکلې شوی دی. (۷) ابياه مړ شو او د داؤد په بناړ کېني

بنځ شو او د هغه زوی آسا د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه آسا

(۸) د اسرائيلو د بادشاه د يربعام د بادشاهی په شلم کال آسا

د يهوداه بادشاه شو، (۹) او هغه يو څلوېښت کاله په يروشلم

کښې بادشاهی وکړه. د هغه نيا معکه وه، چې د ابي سلوم لور

وه. (۱۰) آسا د خپل پلار نيکه داؤد په شان هم هغه څه کول

چې مالک خدای ورباندې رضا کېدو. (۱۱) هغه د ملک د

بُتانو د عبادت د خايونو نه ټول نران او بنځي کنجرې
 ويستلې او هغه ټول بُتان يې لرې کړل چې د هغه پلار نيکه
 جوړ کړی ؤو. (۱۳) هغه خپله نيا معکه د ”مور ملکه“ د عهدې
 نه لرې کړه، ځکه چې هغې د اشيرې يو بې حيا بُت جوړ
 کړی وو. آسا دا بُت مات کړو او د قدرون په مېدان کښې
 يې وسوزولو. (۱۴) اگر چې آسا علاقائی عبادتخاني نه وې تباہ
 کړی، خو بيا هم ټول عمر د مالک خدائ وفادار وو. (۱۵) د
 هغه پلار چې کوم څيزونه خدائ پاک ته وقف کړی ؤو نو
 هغه ټول يې د مالک خدائ په کور کښې کېښودل، د سرو
 زرو او سپينو زرو هغه څيزونه يې هم کېښودل چې هغه په
 خپله وقف کړی ؤو. (۱۶) د يهوداه بادشاه آسا او د اسرائيل
 بادشاه بعشا د خپلې بادشاهۍ په دوران کښې همپشه د يو بل
 خلاف په جنگ ؤو. (۱۷) بعشا په يهوداه حمله وکړه او د راما
 نه يې پاڅه دېوالونه تاو کړل چې د يهوداه ټول تگ راتگ بند
 کړی. (۱۸) نو آسا بادشاه هغه ټول سپين زر او سره زر يوړل
 چې د مالک خدائ په کور او محل په خزانو کښې پاتې ؤو او
 دا يې د خپلو آفسرانو په ذريعه د دې پېغام سره دمشق ته د
 شام بادشاه بن حدد له ولېرلو چې هغه د حزيون نمسے او
 طابرمون زوی ؤو، (۱۹) ”راځه چې زمونږ د پلار نيکه په
 شان په خپلو کښې لوظ وکړو. گوره، دا سپين زر او سره زر
 تحفه درلېږم. نو د اسرائيل بادشاه بعشا سره خپل اتحاد مات
 کړه، چې هغه زما د علاقې نه خپل فوجيان بهر کړی.“ (۲۰)
 بن حدد بادشاه د آسا خبرې ته راضی شو او خپل فوجي
 آفسران او د هغوی لښکر يې ولېرلو چې د اسرائيل په ښارونو
 حمله وکړی. هغوی عيون، دان، ابيلبيت معکه، د گليل ډنډ ته
 نژدې علاقه او د نفتالی ټوله علاقه قبضه کړه. (۲۱) کله چې

بعشا بادشاه د دې نه خبر شو، نو هغه د راما دېوالونه پخول پرېښودل او ترضا ته لاړو. (٢٢) بيا آسا بادشاه په ټوله يهوداه كښې هر چا ته دا حُكم وكړو چې د راما نه هغه كاني او لرگي يوسې چې بعشا د دې پخو دېوالونو جوړولو دپاره استعمالول. د دې سامان سره آسا د مصفاه او جبعه ښار مضبوط كړو چې د بنيامين په علاقه كښې وو. (٢٣) نور هر څه چې آسا بادشاه كړي و، د هغه د بهادري كارنامې او كوم ښارونه يې چې جوړ كړي و، دا هر څه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ كښې ليكلې شوي دي. خو په بوډاتوب كښې ورباندې د پښو بيماري راغله. (٢٤) آسا مړ شو او د داؤد د ښار په شاهي اديره كښې ښخ شو او د هغه زوى يهوسفط د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د اسرائیل بادشاه ندب

(٢٥) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهي په دويم كال كښې، د يربعام بادشاه زوى ندب د اسرائيل بادشاه شو او دوه كاله يې بادشاهي وكړه. (٢٦) لكه څنگه چې د هغه پلار د مالك خدائ خلاف گناه كړې وه نو هغه هم وكړه او اسرائيليان يې د گناه طرف ته بوتلل. (٢٧) د يساكار قبيلې د اخياه زوى بعشا د ندب خلاف منصوبه جوړه كړه او هغه يې ووژلو، په دې وخت كښې ندب او د هغه لښكر د فلسطيه په ملك كښې د جبتون ښار محاصره كړې وو. (٢٨) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهي په درېم كال داسې وشول. او بعشا د ندب نه پس د اسرائيل بادشاه شو. (٢٩) څنگه چې هغه بادشاه شو نو هغه د يربعام د خاندان كسان ووژل. هم هغه شان چې څنگه

مالڪ خُداي د خپل خِدمت كوونكي د سيلا پېغمبر اخياه په زريعه فرمايلى ؤو، د يربعام مڪمل خاندان ووژلې شو، يو كس هم ژوندې پاتې نه شو. (۳۰) دا حُكه چې يربعام د مالڪ خُداي د بنى اسرائيلو خُداي پاك غصه راوپاروله، دا د هغې گناه په وجه چې هغه كړې وه او اسرائيليان هم د گناه طرف ته بوتلى ؤو. (۳۱) نور هر خه چې ندب كړى ؤو نو هغه د اسرائيل د بادشاهانو د تاريخ په كتاب كېنې ليكلې شوى دى. (۳۲) د يهوداه بادشاه آسا او د اسرائيل بادشاه بعشا هر وخت د يو بل خلاف په جنگ كېنې ؤو.

د اسرائيل بادشاه بعشا

(۳۳) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهي په درېم كال د اخياه زوى بعشا د ټول اسرائيل بادشاه شو او څليريشت كاله يې په ترضاه كېنې بادشاهي وكړه. (۳۴) لكه څنگه چې مخكېنې يربعام بادشاه گناه كړې وه نو هغه هم د مالڪ خُداي خلاف گناه وكړه او اسرائيليان يې د گناه طرف ته بوتلل.

۱۶

(۱) بيا د مالڪ خُداي كلام د حنانى په زوى ياهو پېغمبر نازل شو او د بعشا دپاره يې دا پېغام وركړو، (۲) ”ما د خاورو نه اوچت كړې او د اسرائيليانو مشر مې جوړ كړې. خو د يربعام په شان تا هم گناه كړې ده او زما خلق دې د گناه طرف ته بوتلى دى. د هغوى گناهونو زما غصه راپارولې ده، (۳) نو زه به تا او ستا خاندان تباه كړم، لكه څنگه چې ما يربعام او د هغه خاندان تباه كړې وو. (۴) ستا د خاندان هر يو كس چې په ښار كېنې مړ شى نو سپى به يې وخورى او

څوڪ هم چي په مېدان کښي مړه شي نو مارغان به يې وځوري. (٥) بعشا چي نور هر څه هم کړي دي سره د هغه د بهادري ټولو کارنامو هغه د اسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښي ليکلي شوي دي. (٦) بعشا مړ شو او په ترضا کښي ښخ شو او د هغه زوي ايله د هغه نه پس بادشاه شو. (٧) د مالک خدای پېغام د بعشا او د هغه خاندان خلاف د ياهو پېغمبر په ذريعه ورکړي شوي وو ځکه چي بعشا د مالک خدای په نظر کښي گناهونه کړي وو. هغه د خپلو بدو عملونو په وجه د مالک خدای غصه راوپاروله، ځکه چي هغه د يربعام مکمل خاندان وژلي وو، نو هغه د يربعام په شان ظالم شو.

د اسرائيل بادشاه ايله

(٨) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهي په شپږويشم کال، د بعشا زوي ايله د اسرائيل بادشاه شو او دوه کاله يې په ترضا باندې بادشاهي وکړه. (٩) د هغه يو آفسر زمري چي د بادشاه د نيمو جنګي گاپو مشر وو، د بادشاه خلاف منصوبه جوړه کړه. او ايله يوه ورځ په ترضا کښي د محل مشر ارضه په کور کښي د ميو په نشه کښي وو. (١٠) زمري کور ته ورننوتلو، ايله يې ووژلو او د هغه په تخت کښېناستو. د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهي په اوويشم کال داسي وشول. (١١) څنگه چي زمري د هغه په تخت کښېناستو، نو هغه د بعشا د خاندان ټول کسان ووژل. د هغه ټول نران رسته دار او نران دوستان يې ووژل. (١٢) نو چي څنگه مالک خدای د ياهو پېغمبر په ذريعه د بعشا خلاف فرمايلي وو،

زِمري د بعشا مڪمل خاندان ووڙلو. (۱۳) د خپلي گناه او د
 بني اسرائيلو د گناه طرف ته بوتلو په وجه، بعشا او د هغه
 زوي ايله د مالڪ خدائ د بني اسرائيلو خدائ پاك غصه
 راوپاروله. (۱۴) ايله چي نور هر خه هم ڪري وُو نو هغه د
 اسرائيل د بادشاهانو په تاريخ ڪبني ليڪلے شوي دي.

د اسرائيل بادشاه زِمري

(۱۵) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهي په اوويشتم ڪال، زِمري
 په ترضاہ ڪبني اووه ورخي په اسرائيل بادشاهي وڪره. د
 اسرائيل فوجيانو په فلسٽيه ڪبني د جبتون ښار محاصره
 ڪرے وو، (۱۶) او ڪله چي هغوي خبر شو چي زِمري د
 بادشاه خلاف منصوبه جوړه ڪري ده او بادشاه پي وڙلے
 دے، نو هلته هغوي ٽولو دا اعلان وڪرو چي د هغوي فوجي
 مشر عمری د اسرائيل بادشاه دے. (۱۷) عمرے او د هغه
 فوجيان د جبتون نه لاپل او ترضاہ پي محاصره ڪرو. (۱۸)
 ڪله چي زِمري وليدل چي ښار قبضه شوے دے، نو هغه د
 محل دنني قلعي ته لاڙو، په محل پي اور بل ڪرو او هغه د اور
 په لمبو ڪبني مڙ شو. (۱۹) د مالڪ خدائ خلاف د هغه د
 گناهونو په وجه داسي وشول، لکه څنگه چي د هغه نه
 مخڪبني يربعام د خپلي گناه په وجه مالڪ خدائ نارضا
 ڪرے وو او اسرائيليان پي د گناه طرف ته بوتلي وُو. (۲۰)
 زِمري چي نور خه هم ڪري وُو، سره د هغه د بغاوت د
 منصوبي جوڙولو، دا د اسرائيل د بادشاهانو په تاريخ ڪبني
 ليڪلے شوي دي.

د اسرائیل بادشاه عمری

(۲۱) نو د دې نه پس اسرائیلیان په دوو ډلو کښې تقسیم شول، نیمو کسانو وئیل چې د جینت زوی تېنی بادشاه جوړو او نیم د عمری په حق کښې ؤو. (۲۲) خو د عمری قبیلې وگتله او د جینت زوی تېنی په ډله باندې بریالی شول. تېنی ووژل شو او عمری بادشاه شو. (۲۳) نو د یهوداه د آسا بادشاه د بادشاهی په یو دېرشم کال، عمری د اسرائیل بادشاه شو او دولس کاله یې بادشاهی وکړه، ورومبې شپږ کاله هغه په ترضا کښې بادشاهی وکړه، (۲۴) او بیا هغه د سپینو زرو په شپږ زره سیکو باندې د سامریه غر د یو سړی نه واخستلو چې نوم یې سمر وو. عمری د غره نه پاڅه دېوالونه تاو کړل، هلته یې یو ښار جوړ کړو او سامریه نوم یې پرې کېښودو، سمر د دې غر مخکښې مالک وو. (۲۵) عمری د مالک خدای په نظر کښې بد کارونه کول او د مالک خدای خلاف یې د مخکښې بادشاهانو نه زیاته گناه وکړه. (۲۶) د یرعام په شان، هغه هم د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک غصه راوپاروله، دا د هغه د خپلې گناه او د هغه گناه په وجه ؤو چې بنی اسرائیلیان یې د بت پرستی طرف ته بوتلی ؤو. (۲۷) نور هر څه چې عمری کړی ؤو او د هغه ټولې کامیابې د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (۲۸) عمری مړ شو او په سامریه کښې ښخ شو او د هغه زوی اخیاب د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د اسرائیل بادشاه اخیاب

(۲۹) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهی په اته دېرشم کال، د
 عُمرى زوى اخی اب د اسرائیل بادشاه شو، هغه په سامریه
 کښې دوویشته کاله بادشاهی وکړه. (۳۰) هغه د مخکښېنو
 بادشاهانو د هر یو نه زیات د مالک خدای خلاف گناه وکړه.
 (۳۱) هغه نه صرف د یربعام بادشاه گناهونه معمولی گڼل
 بلکې هغه د صیدانی بادشاه ایتعل لور ایزیل هم واده کړه او د
 بعل عبادت یې وکړو. (۳۲) هغه په سامریه کښې د بعل دپاره
 یوه عبادتخانه او یوه قربانگاه جوړه کړه او هغه یې په کښې
 کښودو. (۳۳) هغه د اشیرې بت ولگولو. د اسرائیل د ټولو
 مخکښېنو بادشاهانو نه یې زیات د مالک خدای د بنی
 اسرائیلو خدای پاک غصه راوپاروله. (۳۴) د هغه د بادشاهی
 په دوران کښې د بیت ایل، حی اېل د یریحو ښار بیا جوړ کړو.
 کله چې حی اېل د یریحو بنیاد کښودو نو د هغه مشر زوى
 ابیرام مړ شو او چې کله یې دروازې جوړې کړې نو د هغه
 کشر زوى سجوی مړ شو، هم هغه شان لکه چې مالک
 خدای د نون زوى یشوع په ذریعه د دې پېشگوئی کړې وه.

د حضرت الیاس د اوچ کالی پېشگوئی ورکول

۱۷ (۱) په جلعاد کښې د تشبی یو پېغمبر وو چې نوم یې
 الیاس وو. هغه اخی اب بادشاه ته وفرمائیل، ”زه د ژوندی
 مالک خدای یعنې د بنی اسرائیلو د خدای پاک خدمت
 کوونکې یم، او زه د هغه په نوم قسم خورم چې ترڅو زه ونه
 وایم نو په راتلونکو کالونو کښې به باران نه کیږی. او پرڅه
 قدرې به هم ونه شی.“ (۲) بیا د مالک خدای کلام په الیاس
 نازل شو، (۳) ”د دې خدای نه نمرخاته طرف ته لاړ شه او د

أردن سيند نمرخاتۀ طرف ته د كريت و لي سره نزدې پټ شه. (٤) ته د و لي نه اوبۀ خبسه او ما كارغانو له حكم وركړې دے چې هلته تا له خوراك راوړي. (٥) الياس د مالک خدائ فرمانبرداري وكړه او د كريت و لي سره نزدې د اوسېدو دپاره لاړو. (٦) كارغانو به هغه له سحر او مابنام روټي او غوبسه راوړه او هغه د و لي نه اوبۀ خبسلې. (٧) خو خۀ موده وروستو، په ملك كبنې د اوچ كالي په وجه هغه و له اوچه شوه.

د صارفت د كوندې قيصه

(٨) بيا د مالک خدائ كلام په الياس نازل شو چې، (٩) ”اوس د صيدا سره نزدې د صارفت بنار ته لاړ شه او هلته دېره شه. ما هلته يوې كوندې ته وئيلي دي چې تا له خوراك دركوي.“ (١٠) نو الياس صارفت ته لاړو او چې څنگه هغه د بنار دروازې ته ورسېدو نو هغه يوه كونډه وليده چې د اور خشاك يې راغونډولو. نو هغه يې راوغوبسته او ورته يې وفرمائيل، ”ما له په جام كبنې لږې اوبۀ راوړه چې وې خبسم.“ (١١) څنگه چې هغه اوبو راوړلو له روانه شوه، نو هغه آواز وركړو، ”ما له لږه روټي هم راوړه؟“ (١٢) كوندې ورته وئيل، ”زه د ژوندي مالک خدائ ستا د خدائ پاك په نوم قسم خورم چې هيڅ مې نه دي پاخه كړي. ما سره په منگي كبنې صرف يو موټي اوږه او په لوبني كبنې يو څاڅكې قدرې د زيتونو تېل دي. زه دلته لږ شان خشاك راټولولو له راغلي يم چې ځان سره يې كور ته يوسم او خپل زوى او ځان له لږ خوراك تيار كړم. او د دې خوراك نه پس به مونږ

د لوږې نه مړه شو. (۱۳) الیاس ورته وفرمائیل، ”مه یرپره. کور ته لاړه شه او چې څه دې ووئیل نو هم هغه شان وکړه. خو اول، چې تا سره څه دی د هغې نه یوه وړه روتی پخه کړه او ما له یې لږه راوړه او بیا د خپل زوی او ځان دپاره څه تیار کړه. (۱۴) ځکه چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک داسې فرمائی چې تر هغې به ستا په منگی کښې اوږه او په لوبښی کښې تېل ختم نه شی ترڅو چې ما مالک خدای په زمکه باران نه وی وروله.“ (۱۵) هغه کونډه کور ته لاړه او هم هغه شان یې وکړل چې څه ورته الیاس فرمائیلی وو. او د هغوی درېو واړو دپاره د ډېر وخت خوراک موجود وو. (۱۶) مالک خدای هغه وعده پوره کړه چې کومه یې د الیاس پېغمبر په ذریعه کړې وه او په منگی کښې نه اوږه او نه په لوبښی کښې تېل ختم شول. (۱۷) څه موده وروستو، د هغه کونډې ښځې زوی بیمار شو او ورځ په ورځ هغه نور هم خرابېدو او په آخر کښې یې ساه ورکړه. (۱۸) هغه ښځې الیاس ته ووئیل، ”د خدای پاک پېغمبره دا تا ما سره څه کړی دی؟ ته دلته د دې دپاره راغله یې چې خدای پاک ته زما گناهونه رایاد کړې او زما د زوی د مرگ سبب وگرځې؟“ (۱۹) الیاس ورته وفرمائیل، ”ما له ستا زوی راکړه.“ بیا هغه هلک د هغې د غېږې نه واخستلو او بره یې هغه کوټې ته وخپړولو چرته چې اوسېدو. الیاس هغه هلک په خپل کت کښې واچولو (۲۰) او مالک خدای ته یې سوال وکړو، ”اے مالک، زما خدایه پاکه، تا د دې کونډې سره دومره بد ولې وکړل؟ هغه زما سره دومره ښه ده چې زما خیال ساتی او اوس ته د هغې زوی وژنې.“ (۲۱) بیا الیاس درې ځل هغه هلک راغاړه ویستلو او مالک خدای ته یې

سوال وکړو، ”اے مالِک، زما خُدايه پاکه، دا ماشوم دې بيا راژوندې شی.“ (۲۲) مالِک خُداي د الياس سوال واورېدو او هلک بيا ساه اخستل شروع کړل او ژوندې شو. (۲۳) الياس هغه هلک واپس لاندې د هغه مور له راوستو او هغې ته يې وفرمائيل، ”وگوره، ستا زوی ژوندې دے.“ (۲۴) هغه بنځې ورته ووئيل، ”اوس ما ته پته ولگېده چې تۀ د خُداي پاک پېغمبر يې او ستا د خولې په ذريعه د مالِک خُداي کلام رښتيا دے.“

حضرت الياس او د بل پېغمبران

۱۸ (۱) نو څۀ موده وروستو، د اوچ کالی په درېم کال، د مالِک خُداي کلام په الياس نازل شو چې، ”لار شه او د اخیاب بادشاه په مخکښې حاضر شه، نو زۀ به په زمکه باران راولېږم.“ (۲) نو الياس روان شو. په سامريه کښې قحط پېر زيات سخت وو، (۳) نو اخیاب بادشاه عبدياه راوغوښتو چې هغه يې د محل مشر وو. او عبدياه د مالِک خُداي ښۀ تابعدار وو، (۴) او کله چې ايزيل د مالِک خُداي پېغمبران وژل، نو عبدياه ترې نه سل پېغمبران بوتل او د پنځوسو پنځوسو په دوو پلو کښې يې په غارونو کښې پټ کړل او د هغوی دپاره يې د خوراک او د اوبو بندوبست وکړو. (۵) اخیاب عبدياه ته ووئيل، ”راځه چې په ټول ملک کښې وگرځو او چينې او وادی وگورو، کېدے شی چې څۀ وابښۀ پېدا شی او قچرې او آسونه پرې ژوندی وساتلے شو نو زمونږ ټول ځناور به نۀ مړۀ کيږي.“ (۶) نو زۀ به دېخوا لار

شم او تہ اخوا لار شه. “ او هغوی دواړه په بېلو بېلو طرفونو روان شول. (۷) کله چې عبدیاه په لاره روان وو، نو ناڅاپه هغه د الیاس سره ملاو شو. هغه یې وپېژندو، د هغه په مخکښې ټیټ شو او ټپوس یې ترې نه وکړو، ”زما نېکه الیاسه. دا په رښتیا تہ یې؟“ (۸) هغه ورته وفرمائیل، ”آو، زه یم، لار شه او خپل نېک یعنی بادشاه ته ووايه چې الیاس دلته دے.“ (۹) عبدیاه ورته وویل، ”ما څه بد کړی دی چې تہ مې اخیاب بادشاه ته حواله کوې چې هغه مې ووژنی؟“ (۱۰) زه د ژوندی مالک خدای، ستاد خدای پاک په نوم قسم خورم چې بادشاه په تا پسې د دنیا ټول ملکونه لټولی دی. کله هم چې د یو ملک بادشاه وویل چې الیاس زما په ملک کښې نشته، نو اخیاب به هغه بادشاه ته وویل چې قسم وخورى چې الیاس دلته نشته دے. (۱۱) او اوس تہ ما ته وایې چې لار شم او خپل نېک ته ووايم چې الیاس دلته دے؟ (۱۲) خو چې څنگه زه لار شم نو د مالک خدای روح به تا یو نامعلوم خدای ته یوسی. بیا چې زه اخیاب ته ووايم چې تہ دلته یې او هغه تا پیدا نه کړی، نو هغه به ما ووژنی، باوجود د دې چې زه د هلکوالی راسې د مالک خدای خدمت کوونکے یم. (۱۳) زما نېکه، تا ته پته نشته څه چې کله ایزیل د مالک خدای پېغمبران وژل نو ما د هغوی سل پېغمبران په دوو غارونو کښې پنځوس پنځوس پټ کړل او د خوراک او د اوبو بندوبست مې ورله وکړو؟ (۱۴) نو تہ ما له څنگه حکم راکوې چې لار شم او بادشاه ته ووايم چې تہ دلته یې؟ هغه به ما ووژنی.“ (۱۵) الیاس ورته وفرمائیل، ”زه د ژوندی رب الافواج په نوم لوظ کوم د کوم چې زه خدمت کوم چې زه به خپل ځان نن بادشاه ته پېش کړم.“ (۱۶) نو عبدیاه اخیاب بادشاه

له لاپرو او ورته پي ووئيل چي الياس راغلي دے. نو اخی اب
 د الياس سره ملاوېدو له روان شو. ﴿۱۷﴾ کله چي اخی اب هغه
 وليدو، نو اخی اب ورته ووئيل، ”د اسرائيل د ملڪ شريره، دا
 په رښتيا ته پي.“ ﴿۱۸﴾ الياس ورته وفرمائيل، ”زه شرير نه يم،
 بلکي ته او ستا د پلار خاندان شرير دے. ته د مالک خدائ د
 حکمونو نافرمانی کوې او د بعل د بتانو عبادت کوې. ﴿۱۹﴾
 اوس ټول اسرائيل له حکم ورکړه چي د کرمل په غر ما سره
 ملاو شي. هغه څلور نيم سوه د بعل پېغمبران او څلور سوه د
 اشيري بت پېغمبران هم ورسره راوله چا چي د ملکه ايزبل نه
 خوراگونه کول.“ ﴿۲۰﴾ نو اخی اب ټول اسرائيليان او د بعل
 پېغمبران راغونډ کړل چي د کرمل په غر ملاو شي. ﴿۲۱﴾
 الياس د خلقو په مخکښي ودرېدو او ورته پي وفرمائيل،
 ”ترڅو پورې به تاسو په دوو عقيدو کښي گډ وږي؟ که مالک
 خدائ، خدائ پاک وي، نو هغه پسي روان شي، خو که بعل
 خدائ وي، نو هغه پسي روان شي.“ خو خلقو هيڅ هم ونه
 وئيل. ﴿۲۲﴾ بيا الياس وفرمائيل، ”د مالک خدائ په پېغمبرانو
 کښي صرف زه پاتي يم، خو د بعل پېغمبران څلور نيم سوه
 سړي دي. ﴿۲۳﴾ دوه غويان راولي، ورومبے دې د بعل
 پېغمبران خوښ کړي، حلال دې کړي، ټوټي ټوټي دې کړي او
 په لرگو باندې دې کېږدي، خو اور دې نه بلوي. او زه به د
 هغه بل غويي سره هم دغه شان وکړم. ﴿۲۴﴾ نو تاسو خپل
 خدائ ته سوال وکړئ او زه به مالک خدائ ته سوال وکړم
 او چي په جواب کښي کوم يو خدائ اور راولېږي، نو هغه
 رښتونے خدائ پاک دے.“ خلقو چغې کړې چې، ”ته ټيک
 وائي.“ ﴿۲۵﴾ بيا الياس د بعل پېغمبرانو ته وفرمائيل، ”تاسو پېر
 يئ نو ځکه، اول تاسو يو غويے بوځئ او تيار پي کړئ او

خپل خدائ ته سوال وکړئ، خو په لرگو اور مه بلوئ. (۲۶)
 چې کوم غوږي ورله راوستلې شوې وو نو هغوئ هغه
 بوتلو، تيار يې کړو او د سحر نه تر غرمې پورې يې بعل ته
 سوال کولو. هغوئ چغې وهلي، ”بعله، مونږ ته څه ووايه.“
 خو هيڅ جواب نه راتلو. او چې کومه قربان گاه يې جوړه
 کړې وه د هغې نه گېرچاپېره گډېدل. (۲۷) د غرمې په وخت
 الياس ورپورې ټوټې شروع کړې، ”بسه په زوره چغې وهئ،
 ځکه چې هغه خدائ دے. کېدے شی چې هغه د ورځې
 خوبونه ويني، يا په امتيازو ناست وي، يا په سفر تلے وي. يا
 اوده وي، راويښ يې کړئ.“ (۲۸) نو پېغمبرانو چغې نورې هم
 تېزې کړې او د خپل رسم په مطابق يې په چاکوانو او په نېزو
 خپل ځانونه دومره غوځ کړل، چې په وينه لت پت شول. (۲۹)
 هغوئ ټول مازيگر تر ماښامه پورې چغې وهلي او گډې وپې
 يې وئيلې، خو څه جواب رانه غلو او هيڅ آواز وانه وربدلے
 شو. (۳۰) بيا الياس خلقو ته وفرمائيل، ”ما له نزدې راشئ.“
 او هغوئ ټول ترې نه راغونډ شول. الياس د مالک خدائ د
 قربان گاه مرمت کول شروع کړل کومه چې راغورزولے
 شوې وه. (۳۱) هغه د يعقوب د دولسو زامنو د قبيلو دپاره يو
 يو کاني واخستلو. يعقوب هغه څوک وو چې مالک خدائ د
 اسرائيل نوم ورکړے وو. (۳۲) د دې کانو سره هغه د مالک
 خدائ د عبادت دپاره قربان گاه جوړه کړه. هغه د دې نه
 گېرچاپېره يوه کنده وکنستله، دومره لويه چې تقريباً
 څوارلس ليتره اوبه په کېښې راتلې. (۳۳) بيا هغه لرگي په
 قربان گاه باندې کېښودل، غوږي يې ټوټې ټوټې کړو او په
 لرگو يې کېښودو. هغه وفرمائيل، ”دا څلور منگي د اوبو نه
 پک کړئ او په نذرانه او لرگو باندې يې واچوئ.“ نو هغوئ

هم داسې وکړل، (۳۴) او هغه وفرمائيل، ”دا بيا وکړئ،“ نو هغوى بيا داسې وکړل. هغه بيا وفرمائيل چې داسې يو ځل بيا وکړئ، نو هغوى په درېم ځل هم داسې وکړل. (۳۵) اوبه د قربان گاه نه لاندې گېرچاپېره وبهېدې او هغه کنده يې پکه کړه. (۳۶) د مازيگر نذرانې په وخت کښې الياس پېغمبر قربان گاه ته نزدې شو او سوال يې وکړو، ”اے مالک خدايه، د ابراهيم، اسحاق او د يعقوب خدايه پاکه، نن دا ثابته کړه چې ته د اسرائيل خدائ پاک يې او زه ستا خدمت کوونکې يم او دا هر څه ما ستا په حکم کړي دي. (۳۷) مالک خدايه، زما سوال واوره، زما سوال واوره، نو چې دې خلقو ته پته ولگي چې ته، مالک خدائ، خدائ پاک يې او ته د هغوى زړونه ځان ته بيا را اړوې.“ (۳۸) نو مالک خدائ اور نازل کړو او دې اور نذرانه، لرگي او کاني وسوزول، زمکه يې اوچه کړه او په هغه کنده کښې يې اوبه اوچې کړې. (۳۹) کله چې خلقو دا وليدل، نو هغوى پرمخې په زمکې پرېوتل او وې وئيل، ”مالک خدائ، خدائ پاک دے، صرف مالک خدائ، خدائ پاک دے.“ (۴۰) الياس حکم وکړو، ”د بعل پېغمبران ونيسئ، چې يو هم درنه ونه تښتي.“ خلقو هغه ټول ونيول او الياس هغوى لاندې قيسون سيند ته بوتلل او وې وژل.

د اوچ کالی ختمېدل

(۴۱) بيا الياس اخي اب بادشاه ته وفرمائيل، ”اوس لاړ شه او خوراک څښاک وکړه. زه د يو دروند باران شور اورم چې راروان دے.“ (۴۲) کله چې اخي اب د خوراک او څښاک دپاره لاړو، نو الياس د کرمل غره سر ته وختلو، هلته هغه

ٽيٽ شو او سر پي په زمڪه ولگولو. (۴۳) هغه خپل نوڪر ته وفرمائيل، ”لاڙ شه او د سمندر طرف ته وگوره.“ نوڪر لاڙو او بيا راغلو او وې وئيل، ”ما خو هيڅ هم ونه ليدل.“ الياس اووه ځل هغه ته وفرمائيل چې لاڙ شه او وگوره. (۴۴) په اووم ځل هغه راواپس شو او وې وئيل، ”ما يوه وږه وريغ وليده چې د سږي د لاس برابره وه او د سمندر نه راروانه وه.“ الياس خپل نوڪر له حُڪم وركړو، چې، ”اخي اب بادشاه له لاڙ شه او هغه ته ووايه چې جنگي گاډي تياره كړي، په كښي سور شي او كور ته زر راواپس شي گڼي باران به پي رايستار كړي.“ (۴۵) په لږ وخت كښي آسمان په تكه توره وريغ باندي پټ شو، هوا راغله او ورسره دروند باران هم شروع شو. اخي اب په خپله جنگي گاډي كښي سور شو او يزرعيل ته واپس روان شو. (۴۶) د مالِك خُداي طاقت په الياس باندي راغلو، هغه خپله چوغه په ملا پورې وتړله او تر يزرعيل پورې پي د اخي اب نه وړاندي منډې وهلي.

حضرت الياس د سينا په غره باندي

۱۹ (۱) الياس چې څه كړي ؤو او چې ټول پېغمبران پي وژلي ؤو نو اخي اب بادشاه خپلي ښځې ايزيل ته هغه هر څه ووئيل. (۲) نو هغي الياس له پېغام ورولېرلو، ”خپل خُدايان دې ما ووژني چې سبا په دې وخت زه تا سره هغه كار ونه كړم كوم چې تا د هغه پېغمبرانو سره كړي دے.“ (۳) الياس ويرېدو او د خپل ژوند بچ كولو دپاره وتښتېدو، هغه خپل نوڪر ځان سره بوتلو او په يهوداه كښي بيرسبع ته لاڙو

او خپل نوکر يې هلته پرېښودو. ﴿٤﴾ الياس په بيابان کښې
 ټوله ورځ مزل وکړو. هغه مزل بس کړو او د جارو د ونې د
 سوري لاندې کښېناستو او هغه غوښتل چې مړ شي. هغه
 ووئيل، ”مالک خدایه، بس دے، ما ووژنه، زه د خپل پلار
 نيکه نه ښه نه يم.“ ﴿٥﴾ هغه د جارو د ونې لاندې ځملاستو او
 اوده شو. ناڅاپه يوې فرښتې هغه له لاس وروړو او ورته يې
 وفرمائيل، ”پاخه او وخوره.“ ﴿٦﴾ هغه گېرچاپېره وکتل او
 يوه روتۍ يې وليده چې په گرمو سکارو باندې پخه شوې وه
 او خپل سر سره نزدې يې د اوبو يو منگے وليدو. هغه
 خوراک څښاک وکړو او بيا ځملاستو. ﴿٧﴾ د مالک خدای
 فرښته بيا راغله او په دوهم ځل يې هغه پاڅولو، ورته يې
 وفرمائيل، ”پاخه او وخوره، گني ستا دپاره به سفر پېر گران
 وي.“ ﴿٨﴾ الياس پاڅېدو، خوراک څښاک يې وکړو او دې
 خوراک هغه له دومره طاقت ورکړو چې سينا ته څلوېښت
 ورځې مزل وکړی، کوم چې د خدای پاک غر دے. ﴿٩﴾ هلته
 هغه يو غار ته ورننوتلو او شپه يې په کښې تېره کړه. او د
 مالک خدای کلام پرې نازل شو چې، ”الياسه، ته دلته څه
 کوې؟“ ﴿١٠﴾ هغه ورته وفرمائيل، ”مالک خدایه، ما په شوق
 سره ستا خدمت کړے دے، ما صرف ستا خدمت کړے
 دے، اے مالک خدایه رب الافواجه. خو اسرائيليانو تا سره
 خپل لوظ مات کړے دے، ستا قربان گاه يې ماتې کړې دی
 او ستا پېغمبران يې وژلي دی. صرف زه پاتې يم او هغوی
 زما په ژوند پسې لگېدلی دی.“ ﴿١١﴾ مالک خدای هغه ته
 وفرمائيل، ”بهر لاړ شه او د غره په سر باندې زما په وړاندې
 ودرېږه.“ بيا مالک خدای تېر شو او يوه زبردسته هوا يې
 راولېږله چې هغې غرونه وشلول او کاني يې درې وړې کړل،

خو مالک خُدائِ پِه هوا کبني نَه وو. هوا بنده شوه او بيا
زلزله راغله، خو مالک خُدائِ پِه زلزله کبني هم نَه وو. (۱۲) د
زلزلي نه پس اور راغلو، خو مالک خُدائِ پِه اور کبني هم نَه
وو. او د اور نه پس، يو نرے آواز راغلو. (۱۳) کله چي الياس
آواز واورېدو، نو هغه خپل مخ پِه چوغه کبني پت کړو، بهر
لاړو او د غار پِه خوله کبني ودرېدو. او هغه ته يو آواز وشو
چي، ”الياسه، تَه دلته خَه کوپي؟“ (۱۴) هغه ورته وفرمائيل،
”مالک خُدایه، ربُ الافواجه، ما پِه تا باندې غېرت کړي دے.

خو اسرائيليانو تا سره خپل لوظ مات کړي دے، ستا
قربان گاه يې ماتې کړې دي او ستا پېغمبران يې وژلي دي.
صيرف زه پاتي يم او هغوي زما د وژلو کوشش هم کوي.“
(۱۵) مالک خُدائِ وفرمائيل، ”دمشق ته نژدې بيابان ته واپس
شه، بيا بنار ته ورننوځه او جزائيل د شام بادشاه مقرر کړه،
(۱۶) د نيمسي زوي ياهو د اسرائيل بادشاه مقرر کړه او
ايل محوله د سافط زوي اليشع ستا نه پس پېغمبر مقرر کړه.
(۱۷) هر څوک چي د جزائيل نه ژوندے خلاص شي نو د
ياهو پِه ذريعه به ووژلے شي او هر څوک چي د ياهو نه
وتبتي نو اليشع به هغه ووژني. (۱۸) خو زه به بيا هم پِه
اسرائيل کبني اووه زره کسان ژوندي پرېدم، هغه ټول چي
زما وفادار وي او بعل ته يې سجده نَه وي کړي او هغه ټول
چي د هغوي خلو هغه بُت سُکل کړي نَه وي.“

اليشع ته بلنه

(۱۹) الياس لاړو او وې ليدل چي اليشع د غويو پِه يوه قلبه
باندې يوه کوله، د هغه نه مخکبني يوولس سړي د قلبو سره
و او هر يو سړي پِه يوه قلبه باندې يوه کوله. نو الياس خپله

پېغمبري چوغه وويستله او اليشع ته يې ورواغوستله. (٢٠) نو اليشع خپل غويان پرېښودل، په الياس پسې يې منډه كړه او ورته يې وفرمائيل، ”زه به خپل مور پلار په مخه ښه وئيلو دپاره ښكلك كړم، نو بيا به تا سره لار شم.“ الياس ورته وفرمائيل، ”تيك ده، لار شه. خو چې ما ستا دپاره څه كړي دي نو هغه مه هېروه.“ (٢١) بيا اليشع د خپلې قلبي غويو له لارو او حلال يې كړل او د دې غوښه يې پخه كړه، د جغ نه يې د خشاك كار واخستو. هغه غوښه خلكو له وركړه او هغوى وخورله. بيا هغه الياس پسې د هغه د نوكر په شان لارو.

شام سره جنگ

٢٠ (١) د شام بادشاه بن حدد خپل ټول فوج راغونډ كړو او دوه دېرشو نورو بادشاهانو يې د خپلو آسونو او جنگي گاپو سره ملگرتيا كوله، هغه روان شو، سامريه يې محاصره كړه او په دې باندې يې د حملې تيارې وكړو. (٢) هغه ښار ته پېغام وړونكى ولېږل چې د اسرائيل بادشاه اخي اب ته ووايي، (٣) ”بن حدد بادشاه غواړي چې ته هغه ته خپل سپين زر او سره زر حواله كړې او خپلې ښې ښځې او بچي هم وركړې.“ (٤) اخي اب ورته ووييل، ”بن حدد ته ووايي چې، بادشاه سلامت، زه تيار يم، زه او زما هر څه ستا شول.“ (٥) وروستو پېغام وړونكى د بن حدد د دې بلې مطالبې سره بيا راغلل، ”ما تا له خبر درلېږلې وو چې ته به ما ته خپل سپين زر او سره زر او خپلې ښځې او بچي حواله كوي.“ (٦) خو

اوس به زه خپل آفسران درولېږم چې ستا محل او ستا د
آفسرانو کورونه ولټوی او چې د هغوی څه هم خوښ شی نو
هغه به ترېنه را اوچت کړی. هغوی به سبا تقریباً دا وخت
هلته وی. (۷) اخی اب بادشاه د ملک ټول مشران راغوښتل
او ورته یې وویل، ”تاسو ته پته ده چې دا سرې مونږ تباہ
کول غواړی. هغه ما له یو پېغام راولېږلو چې زما نه یې زما
بنځې، بچي، سپین زر او سره زر غوښتل او ما دا خبره
ومنله.“ (۸) خو مشرانو او خلقو ورته وویل، ”هغه چې څه
وای نو هغه کار مه کوه.“ (۹) نو اخی اب د بن حدد پېغام
وړونکو ته وویل، ”بادشاه سلامت ته ووايي چې ما د هغه
وړومبی مطالبه ومنله، خو دا دویمه نه شم منلې.“ نو پېغام
وړونکی بن حدد له د دې جواب سره واپس راغلل. (۱۰) نو د
بن حدد نه یې دا پېغام راوړو، ”ما دې خدایان ووهی او مړ مې
دې کړی که د سامریه دومره خاوره هم پاتې شی چې زما
فوجیان یې په موټی کښې راواخلي.“ (۱۱) اخی اب بادشاه
ورته وویل، ”بن حدد بادشاه ته ووايي چې تکره فوجی د
جنگ نه مخکښې نه بلکې وروستو لافې وهی.“ (۱۲) بن حدد ته
د اخی اب جواب په هغه وخت کښې ملاو شو چې هغه او
نورو بادشاهانو په خپلو خېمو کښې مې څښل. هغه خپلو
سرو له حکم ورکړو چې په ښار باندې د حملې دپاره تیار
شی، نو هغوی د جنگ دپاره صفونه جوړ کړل. (۱۳) نو یو
پېغمبر اخی اب بادشاه له ورغلو او ورته یې وفرمائیل، ”مالک
خدای فرمائی چې ته دا لوی لښکر وینې؟ هم نن به زه تا له په
دې باندې فتح درکړم او تا ته به پته ولگی چې زه مالک
خدای یم.“ (۱۴) اخی اب ترې نه تپوس وکړو، ”د حملې
مشری به څوک کوی؟“ پېغمبر ورته وفرمائیل، ”مالک خدای

فرمائی چې د ضلعو د حکمرانانو د مشرۍ لاندې به ځوانان فوجیان حمله وکړي. “بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”جنگ به څوک شروع کړي؟“ پېغمبر ورته وفرمائیل، ”ته به یې شروع کړې.“ (۱۵) نو بادشاه زلمی فوجیان راوغوښتل چې هغوی د ضلعو د حکمرانانو د مشرۍ لاندې وُو، دا ټول دوه سوه او دوه دېرش وُو. بیا هغه د اسرائیل لښکر راوغوښتلو چې ټول اووه زره سپری وُو. (۱۶) د اسرائیل لښکر د غرمې په وخت د جنگ دپاره راووتل، چې په دې وخت کېښې بن حدد او د هغه دوه دېرش ملگری په خپلو خېمو کېښې نشه وُو. (۱۷) اول زلمی فوجیان وړاندې لاړل. بن حدد چې کوم جاسوسان لېږلی وُو نو هغوی ورته وویل چې، ”څه فوجیان د سامریه نه راروان دی.“ (۱۸) هغه حکم وکړو، ”که هغوی د جنگ یا د صلحې دپاره راروان وی نو ژوندی یې ونیسئ.“ (۱۹) زلمی فوجیانو د جنگ مشرۍ کوله، چې د اسرائیل لښکر ورپسې وو، (۲۰) او هر فوجی یو یو دشمن ووژلو. شامیان وتبستېدل، اسرائیلیان ورپسې وُو، خو بن حدد او د هغه ملگری په آسونو باندې وتبستېدل. (۲۱) اخیاب بادشاه راووتلو، په آسونو او جنگی گاپو باندې یې حمله وکړه او شامیانو له یې یو مضبوط شکست ورکړو. (۲۲) بیا پېغمبر اخیاب بادشاه له لاړو او ورته یې وفرمائیل، ”واپس لاړ شه او خپل فوجیان تیار کړه او صحیح منصوبې جوړې کړه، ځکه چې د شام بادشاه به په راتلونکی سپرلی کېښې بیا حمله کوی.“

د شامیانو دویمه حمله

(۲۳) د بن حدد آفسرانو هغه ته وویل، ”د بنی اسرائیلو خدایان

د غرونو خُدايان دى، نو حُكه اسرائيل مونږ له شكست

راکړو. خو که مونږ د هغوى سره په مېدانونو کېنې جنگ

وکړو نو مونږ به يقيناً هغوى له شکست ورکړو. ﴿٢٤﴾ نو هغه

دوه دېرش بادشاهان د مشرۍ نه لرې کړه او د هغوى په خائ

فوجى مشران مقرر کړه. ﴿٢٥﴾ بيا د هغه لښکر هومره يو بل

لوى لښکر راغونډ کړه کوم چې ستا نه تلى ؤو او هم هغه

هومره آسونه او جنگى گاډۍ ورکړه. مونږ به د اسرائيليانو

سره په مېدانونو کېنې جنگ وکړو او دا ځل به هغوى له

شکست ورکړو. “بن حدد بادشاه د هغوى خبره ومنله او هم

داسې يې وکړل. ﴿٢٦﴾ په ورپسې سپرلى کېنې هغه خپل سړى

راوغوښتل او د هغوى سره افيق ښار ته روان شو چې په

اسرائيل حمله وکړي. ﴿٢٧﴾ اسرائيليان راغونډ کړې شول او

د جنگ سامان يې راواخستلو، هغوى روان شول او شاميانو

ته مخامخ يې خېمې ولگولې. اسرائيليان د شاميانو په مقابله

کېنې د چپلو د دوو وړو رمو په شان ښکارېدل خو د شاميانو

نه گېرچاپېره ملک پک وو. ﴿٢٨﴾ يو پېغمبر اخى اب بادشاه له

لاړو او ورته يې وفرمائيل، “مالک خُداى داسې فرمائى چې

شاميان وائى چې زه د مېدانونو نه، بلکې د غرونو خُداى يم،

نو حُكه به زه تاسو د هغوى په لوى لښکر باندې بريالى کړم

او تاسو ته به پته ولگي چې زه مالک خُداى يم.” ﴿٢٩﴾ اووه

ورځې شاميان او اسرائيليان په خپلو خېمو کېنې يو بل ته

مخامخ ايسار ؤو. په اوومه ورځ باندې هغوى جنگ شروع

کړو او بنى اسرائيلو يو لاک شاميان ووژل. ﴿٣٠﴾ او باقى

ژوندى پاتې شوى افيق ښار ته وتښتېدل، چرته چې د هغوى

په اوويشت زره سړو باندې د ښار دېوالونه راوغورزېدل.

بن حدد هم ښار ته وتښتېدو او د يو کور په دننۍ کوټه کېنې

پت شو. (۳۱) د هغه آفسران ورغلل او هغه ته يې ووييل،
 ”مونږ اوربډلی دی چې د اسرائيل بادشاهان رحم کونکی
 وی. مونږ له اجازت راکړه چې د ملانه د ټاټ جامې او د
 مری نه پری تاو کړو او د اسرائيل بادشاه له ورشو او کېدې
 شی چې هغه تا ژوندې پرېږدی.“ (۳۲) نو هغوی د خپلې ملا
 نه د ټاټ جامې او د مری نه پری تاو کړل او اخیاب له لاپل
 او ورته يې ووييل، ”ستا خدمت کونکې بن حدد تا ته د خپل
 ژوند سوال کوی.“ اخیاب ورته ووييل، ”هغه لا ژوندې دے
 څه؟ ټيک ده، هغه زما ورور دے.“ (۳۳) د بن حدد آفسران د
 يوې ښې خبرې په طمع وؤ او چې کله اخیاب ووييل چې
 ”ورور“ نو هغوی فوراً پوهه شول او وې وئيل، ”لکه څنگه
 چې تا ووييل، بن حدد ستا ورور دے.“ نو اخیاب حکم
 وکړو، ”هغه ما له راولئ.“ کله چې بن حدد راورسېدو، نو
 اخیاب ورته ووييل چې د هغه سره په جنگی گاډی کېښی
 سور شی. (۳۴) بن حدد هغه ته ووييل، ”زما پلار چې ستا پلار
 نه کوم ښارونه اخستی وؤ نو هغه به تا له واپس درکړم او ته
 په دمشق کېښی د خپل ځان دپاره يو کاروباری مرکز
 جوړولې شي، لکه څنگه چې زما پلار په سامريه کېښی کړی
 وؤ.“ اخیاب ورته ووييل، ”نو په دې شرطونو به زه تا آزاد
 کړم.“ اخیاب د هغه سره يوه معاهده وکړه او بن حدد يې
 پرېښودو چې لار شی.

د يو پېغمبر اخیاب ته بدرد وئيل

(۳۵) د مالک خدای په حکم د پېغمبرانو د قبيلې يو کس خپل
 ملگری پېغمبر ته وفرمائيل چې ما ووهه. خو هغه انکار

وکړو، ﴿٣٦﴾ نو هغه ورته وفرمائیل، ”تا د مالک خدای د حکم نافرمانی کړې ده، نو په دې وجه ته چې څنگه زما نه لار شې نو یو زمرې به دې ووژنی.“ او چې څنگه هغه لارو نو یو زمرې راغلو او هغه یې ووژلو. ﴿٣٧﴾ نو هم دغه پېغمبر یو بل سړی له لارو او ورته یې وفرمائیل، ”ما ووهه،“ نو دې سړی هغه ووهلو، او دومره سخت یې ووهلو چې زخمی شو. ﴿٣٨﴾ پېغمبر خپل مخ په پټی باندې وتړلو، چې خپل شکل بدل کړی او لارو او د سرک په غاړه ودرېدو او د اسرائیل د بادشاه د تېرېدو انتظار یې کولو. ﴿٣٩﴾ کوم وخت چې بادشاه تېرېدو، نو هغه پېغمبر ورته آواز وکړو او ورته یې وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، زه په جنگ کښې جنگېدم چې یو فوجی ما له یو نیولې شوې دشمن راوستلو او راته یې وویل، دې سړی ته گوره، که دې درنه وتبستی، نو د دې سړی په بدل کښې به خپل ژوند ورکوې او یا به درې زره د سپینو زرو سیکې جرمانه ورکوې. ﴿٤٠﴾ خو زه په نورو کارونو کښې مصروف شوم او هغه سړی وتبستېدو.“ بادشاه ورته وفرمائیل، ”تا په خپله خبره کښې خپله فېصله کړې ده او تا ته به سزا ملاویږی.“ ﴿٤١﴾ نو پېغمبر د خپل مخ نه پټی لږې کړه او بادشاه هغه فوراً وپېژندو چې دا خو پېغمبر دے. ﴿٤٢﴾ بیا پېغمبر بادشاه ته وفرمائیل، ”دا د مالک خدای کلام دے چې تا هغه سړی له د تبستېدو اجازت ورکړو د کوم د وژلو چې ما حکم درکړی وو، نو د هغه د ژوند په بدل کښې به خپل ژوند ورکوې او ستا خلق به ځکه تباه شی چې د هغه خلق یې تبستېدو ته پرېښی دی.“ ﴿٤٣﴾ نو بادشاه په یره او خفگان کښې واپس سامریه ته لارو.

۱ نو په یزرعیل کښې د سامریه د اخی اب بادشاه د

محل سره نزدې د انگورو یو باغ وو چې د نبوت نومې سړی

وو. ۲ یوه ورځ اخی اب نبوت ته وویل، ”د انگورو باغ دې

ما له راکړه، دا زما د محل سره نزدې دے او زه د دې زمکې

نه د سبزی باغ جوړول غواړم. زه به تا له د دې نه ښه د

انگورو باغ درکړم، یا که تۀ وائې نو زه به د دې قیمت

درکړم.“ ۳ نبوت ورته وویل، ”د انگورو دا باغ ما ته د پلار

نیکه نه په میراث کښې ملاو شوے دے، مالک خدای دې ونه

کړی چې زه دا تا له درکړم.“ ۴ اخی اب کور ته لاړو او

چې نبوت ورته خۀ وئیلی ؤو په هغې باندې خفه او غصه وو.

هغه په خپل کت کښې ځملاستو، ځان یې مرور کړو او

خوراک یې نه کولو. ۵ د هغه ښځه ایزیل ورغله او تپوس

یې ترې نه وکړو، ”ته ولې دومره خفه یې؟ او خوراک ولې نه

کوې؟“ ۶ نو هغه ورته وویل، ”دا ځکه چې نبوت یزرعیلی

ته ما وویل چې زه به درنه د انگورو باغ په پېسو واخلم، یا

که غواړې نو زه به د دې باغ په ځای بل باغ درکړم، خو هغه

راته وویل، چې باغ تا له نه درکوم.“ ۷ ایزیل ورته وویل،

”نو تۀ د اسرائیل بادشاه یې که نه؟“ د کت نه پاڅه، ”خپل زړه

خوشحال کړه او خوراک وکړه. زه به تا له د نبوت د انگورو

باغ واخلم.“ ۸ بیا هغې یو څو خطونه ولیکل، د اخی اب

دستخط یې ورباندې وکړو، د هغه مهر یې ورباندې ولگولو او

د هغه ښار آفسرانو او مشرانو ته یې ولېږل چرته چې نبوت

اوسېدو. ۹ په خطونو کښې لیکلی شوی ؤو، ”اعلان وکړئ

چې خلق روژه ونیسی، خلق دې راغونډ شی او نبوت له د

عزت خُأئ ورکړی. (۱۰) دوه بدمعاشان د هغه مخامخ کښېنوی چې الزام ورباندې ولگوی چې هغه د خُأئ پاک او بادشاه گستاخی کړې ده. بیا هغه د ښار نه بهر بوځی او سنگسار یې کړی چې مړ شی. (۱۱) نو د نبوت ښار اوسېدونکو مشرانو او آفسرانو هم هغه شان وکړل لکه څنگه چې ورته ایزیل په هغه خطونو کښې لیکلی ؤو. (۱۲) هغوی اعلان وکړو چې نن روژه ونیسی، خلق راغونډ شول او نبوت له یې د عزت خُأئ ورکړو. (۱۳) هغه دوو بدمعاشانو د خلقو په مینځ کښې په هغه الزام ولگولو چې هغه د خُأئ پاک او د بادشاه گستاخی کړې ده، نو هغه د ښار نه بهر بوتلې شو او سنگسار یې کړو. (۱۴) نو ایزیل ته دا پېغام ولېږلې شو چې، ”نبوت سنگسار شوې دې او مړ دې.“ (۱۵) څنگه چې ایزیل ته دا پېغام ملاو شو، نو هغې اخیاب ته ووئیل، ”نبوت مړ دې نو لاړ شه او د انگورو هغه باغ قبضه کړه، چې کوم یې په تا باندې نه خرڅولو.“ (۱۶) نو اخیاب فوراً د انگورو باغ ته لاړو او قبضه یې کړو. (۱۷) بیا د مالک خُأئ کلام د تشبې پېغمبر په الیاس نازل شو چې، (۱۸) ”د سامریه بادشاه اخیاب له لاړ شه. هغه به ته د نبوت د انگورو په باغ کښې ووينې، چې په کوم باندې قبضه کوی. (۱۹) هغه ته ووايه چې زه مالک خُأئ هغه ته فرمایم چې د هغه سړی د وژلو نه پس، د هغه په جائیداد قبضه هم کوې څه؟ هغه ته ووايه چې زه داسې فرمایم، په کوم خُأئ کښې چې سپو د نبوت وینه وڅټله نو سپی به هلته ستا وینه هم وڅټی.“ (۲۰) کله چې اخیاب الیاس ولیدو، نو هغه ورته ووئیل، ”زما دشمنه، زه دې پیدا کړم؟“ الیاس ورته وفرمائیل، ”آو، ته مې پیدا کړې، تا خپل ځان هغه څه ته حواله کړې دې چې د مالک خُأئ

په نظر کښې غلط دی. (۲۱) نو مالک خدای تا ته فرمائی چې

زه په تا تباھی راولم. زه به تا لرې کړم او ستا د خاندان هر یو نر کس به ختم کړم، که هغه بوډا وی او که ځوان وی.

(۲۲) ستا خاندان به د نباط زوی یرعام بادشاه په شان او د

اخیاه د زوی بعشا بادشاه د خاندان په شان شی، ځکه چې اسرائیلیان دې د گناه طرف ته بوتلی دی نو تا زما غصه

راپارولې ده. (۲۳) او مالک خدای د ایزیل په حقله فرمائی

چې د یزرعیل په ښار کښې به سپی د هغې لاش وخورى. (۲۴)

ستا هر یو خپلوان چې په ښار کښې مړ شی نو سپی به یې

وخورى او څوک چې په مېدان کښې مړه شی نو مارغان به

یې وخورى. (۲۵) د اخیاب په شان داسې هیڅ څوک هم نه

و چې د مالک خدای په نظر کښې یې دومره بد عمل کړی

وو او خپلې ښځې ایزیل ورباندې دا کار کړی دی. (۲۶) هغه

ډېر د بې شرمۍ گناهونه وکړل چې د بتانو عبادت یې وکړو،

لکه څنگه چې اموریانو کړی وو، کوم چې مالک خدای په

هغه وخت کښې د هغه ملک نه شړلی وو چې بنی اسرائیل مخ

په وړاندې تلل. (۲۷) کله چې اخیاب د الیاس دا خبرې

واورېدې، نو اخیاب خپلې جامې وشلولې او وې ویستلې او

د ټاټ جامې یې واغوستلې. هغه خوراک نه کولو، د ټاټ په

جامو کښې اوده کېدو او سر وهله بر وهله گرځېدو. (۲۸)

د مالک خدای کلام په الیاس پېغمبر نازل شو چې، (۲۹) ”تا

ته پته لگېدلې ده څه چې اخیاب ما ته خپل ځان څومره

عاجز کړی دی؟ نو چې ترڅو پورې هغه ژوندی وی نو زه

به په هغه تباهی نه راولم، خو د هغه د خپل زوی په ژوند کښې

به زه د اخیاب په خاندان باندې تباهی راولم.“

د میکایاه پېغمبر اخیاب له خبردارۍ ورکول

۲۲

د اسرائیل او د شام په مینخ کښې درې کاله امن

وو، (۱) خو په درېم کال د یهوداه بادشاه یهوسفط د اسرائیل

بادشاه اخیاب سره ملاوېدو دپاره لاړو. (۲) اخیاب د خپلو

آفسرانو نه تپوس وکړو، ”مونږ د شام د بادشاه نه د

رامات جلعاد ښار واپس ولې وانه خستلو؟ دا خو زمونږ

دے. (۳) او اخیاب د یهوسفط نه تپوس وکړو، ”ته به ما

سره لاړ شې څه چې په رامات جلعاد حمله وکړو؟“ یهوسفط

ورته ووئیل، ”لکه څنگه چې زه ستا ملگر یم، نو داسې زما

فوجیان ستا خپل فوجیان دی او زما آسونه ستا خپل آسونه

دی. (۴) او یهوسفط دا هم ووئیل، ”خو راځه چې اول د

مالک خدای سره مشوره وکړو. (۵) نو اخیاب تقریباً

څلور سوه پېغمبران راغونډ کړل، او تپوس یې ترې نه وکړو،

”ما له په رامات جلعاد باندې حمله کول په کار دی او که نه؟“

هغوی ورته ووئیل، ”آو، حمله پرې وکړه، مالک خدای به فتح

درکړی. (۶) خو یهوسفط ترې نه تپوس وکړو، ”داسې یو بل

پېغمبر نشته څه چې د هغه په ذریعه مونږ د مالک خدای سره

مشوره وکړو؟“ (۷) اخیاب ورته ووئیل، ”یو بل پېغمبر هم

شته چې د امله زوی میکایاه دے. خو زه د هغه نه نفرت

کوم، ځکه چې هغه زما دپاره هیڅکله هم ښه پېشگوټي نه ده

کړې، همپشه بده پېشگوټي راکوی. (۸) یهوسفط ورته ووئیل،

”بادشاه سلامت، داسې مه وایه. (۹) نو اخیاب د دربار یو

آفسر راوغوښتلو او ورته یې ووئیل چې لاړ شه او میکایاه

فوراً راوله. (۱۰) د اسرائیل بادشاه اخیاب او د یهوداه بادشاه

یهوسفط خپلې شاهي چوغې اغوستې وې او د سامریه د

دروازې نه بهر په درمند کښې په خپلو تختونو باندې ناست
 ؤو او ټولو پېغمبرانو د هغوی په حضور کښې پېشگوښانې
 ورکولې. ﴿۱۱﴾ په هغوی کښې د کنعانه زوی صدقیاه د
 اوسپنې بشکر جوړ کړل او اخیاب ته یې ووئیل، ”مالک
 خدای داسې فرمائی، د دې سره به تۀ د شامیانو خلاف جنگ
 وکړې او تباہ به یې کړې.“ ﴿۱۲﴾ هغه نورو ټولو پېغمبرانو هم
 دغه شان وفرمائیل، ”رامات جلعاد ته روان شه او تۀ به
 کامیاب شې، مالک خدای به تا له فتح درکړی.“ ﴿۱۳﴾ په دې
 دوران کښې چې کوم آفسر د میکایاه راوستو له تلې وو نو
 هغه میکایاه ته ووئیل، ”گوره، نورو ټولو پېغمبرانو د بادشاه د
 کامیابی پېشگوښې ورکړې ده، نو لار شه او هم هغه خبرې
 ورته وکړه.“ ﴿۱۴﴾ خو میکایاه ورته وفرمائیل، ”زه د ژوندی
 مالک خدای په نوم دا لوظ کوم چې هغه ما ته څۀ وائی نو زه
 به هم هغه ووايم.“ ﴿۱۵﴾ کله چې هغه د بادشاه په مخکښې
 حاضر شو، نو بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”میکایاه، ما او
 یهوسفط له په رامات جلعاد باندې حمله کول په کار دی او که
 نه؟“ میکایاه ورته د چل سره ووئیل، ”آو، حمله ورباندې
 وکړئ، بې شکه تاسو به بریالی شئ. مالک خدای به تاسو له
 فتح درکړی.“ ﴿۱۶﴾ خو اخیاب ووئیل، ”ما درته څو ځلې
 وئیلی دی؟ چې کله تۀ ما ته د مالک خدای په نوم خبرې
 کوې، نو رښتیا وایه.“ ﴿۱۷﴾ میکایاه ورته وفرمائیل، ”ما په
 خوب کښې د اسرائیل لبسکر په غرونو باندې داسې خور
 وکتلو لکه چې د شپون نه بغېر گډې خورې ورې وی. او
 مالک خدای وفرمائیل چې د دې سړو مشر نشته، نو پرېږده
 چې هغوی په خبر سره کورونو ته لار شی.“ ﴿۱۸﴾ اخیاب
 یهوسفط ته ووئیل، ”ما تا ته نه دی وئیلی څۀ چې هغه زما

دياره بنه پيشگوئي نه اوروي؟ د هغه پيشگوئي تل بده وي.

۱۹) ميکاياه دا هم وفرمائيل چې، ”مالک خدائ ته غور

ونيسه چې هغه خه فرمائي. ما په آسمان کبني مالک خدائ

وليدو چې په خپل تخت باندې ناست وو او خپلې ټولې

فربستي يې بنې او گس طرف ته ولاړې وې. ۲۰) مالک خدائ

تپوس وکړو چې، اخي اب به څوک دوکه کړي چې لاړ شي او

په رامات جلعاد کبني ووژلې شي؟ نو خه فربستو يو خه

وفرمائيل او نورو بل خه وفرمائيل، ۲۱) نو يوه ترې نه

راوراندي شوه، مالک خدائ ته ورنزدې شوه او وې فرمائيل،

زه به هغه دوکه کړم. ۲۲) مالک خدائ ترې نه تپوس وکړو

چې، څنگه؟ نو هغه روح ورته ووييل چې، زه به لاړ شم او د

اخي اب په ټولو پېغمبرانو به دروغ ووايم. نو مالک خدائ

ورته وفرمائيل چې، لاړ شه او هغه دوکه کړه. ته به کامياب

شي. ۲۳) مالک خدائ ستا پېغمبران دې ته جوړ کړي دي

چې دروغ ووائې ځکه هغه په خپله دا فېصله کړې ده چې په

تا تباهي راشي. ۲۴) بيا صدقيا ه پېغمبر ميکاياه له ورنزدې

شو، په مخ يې خپېره ورکړه او تپوس يې ترې نه وکړو، ”ستا

خيال دا دې خه چې د مالک خدائ روح زما نه تلې دې او

تا سره يې خبرې کړې دي؟“ ۲۵) ميکاياه ورته وفرمائيل، ”تا

ته به پته ولگي چې کله ته د پټېدو دپاره يوې شاتني کوټې ته

لاړ شي. ۲۶) بيا اخي اب خپل يو آفسر له حکم ورکړو،

”ميکاياه گرفتار کړه او د بنار حکمران امون او يو آس

شهزاده له يې بوځه. ۲۷) هغوي ته ووايه چې دې په قېدخانه

کبني واچوي او د لږې شان روتې او اوبو نه بغېر دې هيڅ هم

نه ورکوي ترڅو پورې چې زه په خبر سره واپس نه يم

راغلي. ۲۸) ميکاياه وفرمائيل، ”که ته په خبر سره واپس

راشې، نو مالک خدای به زما په ذریعه کلام نه وی کرے۔
 او میکایاه دا هم وفرمائیل چې، ”زه خه وایم نو دا به یاد
 ساتے۔“

د اخیاب مرگ

۲۹) بیا د اسرائیل بادشاه اخیاب او د یهوداه بادشاه

یهوسفط لارل چې په رامات جلعاد ښار حمله وکړی. ۳۰)

اخیاب یهوسفط ته ووئیل، ”څنگه چې مونږ جنگ له لار شو،

نو زه به خپل ځان بدل کړم، خو ته خپل شاهي لباس

واغونده.“ نو د اسرائیل بادشاه په بدل لباس کښې جنگ له

لاړو. ۳۱) د شام بادشاه د خپلو دوه دېرشو جنګی ګاپو

فوجی مشرانو له حکم ورکړې وو چې د اسرائیل د بادشاه نه

بغېر به په هیچا باندې حمله نه کوی. ۳۲) نو چې کله هغوی

یهوسفط بادشاه ولیدو، نو د هغوی ټولو خیال دا وو چې ګڼې

هغه د اسرائیلو بادشاه دے، نو هغوی په هغه باندې د حملې

کولو دپاره راوگرځېدل. خو چې کله هغه چغه کړه، ۳۳) نو

هغوی ته پته لګېده چې هغه د اسرائیل بادشاه نه دے، نو

هغوی ترې نه راواپس شول. ۳۴) خو یو شامی فوجی یو

غشے هسې وویشتلو او په دې باندې اخیاب د خپلې زغرې

د جوړ په مینځ کښې ولګېدو. نو اخیاب د خپلې جنګی ګاپی

چلوونکی ته آواز وکړو، ”زه زخمی شوم، واپس شه او د

جنګ نه ووځه.“ ۳۵) جنګ ټوله ورځ سخت وو، او اخیاب

بادشاه په خپله جنګی ګاپی کښې ایسار وو، تکیه یې وهلې وه

او شامیانو ته یې مخ وو. د هغه د زخم نه وینه بهېدله او وینې

د جنګی ګاپی تخت پټ کړو او په ماښام کښې هغه مړ شو.

(۳۶) د نمرپرپواتو په وخت کبني د اسرائيل په لښکر کبني
 چغې جوړې شوې چې، ”تباہ شو، هر سرے دې خپل ځان
 کور ته ورسى.“ (۳۷) نو اخی اب مړ شو. د هغه لاش سامريه
 ته یورلے شو او بنخ کرے شو. (۳۸) د هغه جنگی گاډی د
 سامريه پنډ سره صفا کرے شوه، چرته چې کنجرو لامبل نو
 هلته سپو د هغه وینې وختلې، لکه څنگه چې مالک خدای
 فرمائیلی ؤو چې داسې به کیري. (۳۹) اخی اب بادشاه چې
 نور هر څه هم کړی ؤو، سره د هغه حساب کتاب چې د هغه
 محل د هاتی په غابونو بنائسته کرے شوی وو او چې کوم
 ټول بناونه یې جوړ کړی ؤو، دا هر څه د اسرائيل د
 بادشاهانو په تاریخ کبني لیکلے شوی دی. (۴۰) نو د هغه د
 مرگ نه پس د هغه په ځای د هغه زوی اخزیاہ بادشاه شو.

د یهوداه بادشاه یهوسفط

(۴۱) د اسرائيل د بادشاه اخی اب د بادشاهی په څلورم کال، د
 آسا زوی یهوسفط د یهوداه بادشاه جوړ شو. (۴۲) په دې
 وخت کبني هغه د پینځو دېرشو کالو وو او پینځویشته کاله
 یې په یروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغه مور عزوبه د
 سلحی لور وه. (۴۳) د خپل پلار آسا په شان، هغه هم هغه کار
 کولو چې کوم د مالک خدای په نظر کبني صحیح وو، خو
 علاقائی عبادتخانی تباہ شوې نه وې او خلقو هلته نذرانې پیش
 کولې او خوشبوئی یې سوزوله. (۴۴) یهوسفط د اسرائيل د
 بادشاه سره هم صلح وکړه. (۴۵) یهوسفط چې نور هر څه هم
 کړی دی، د هغه ټولې بهادری او جنگونه، دا هر څه د یهوداه
 د بادشاهانو په تاریخ کبني لیکلے شوی دی. (۴۶) هغه د

مُلک نه هغه نران کنجران وشرل کومو چي د غېرو قومونو په قربانگاه باندې خدمت کولو چي هغوی د هغه د پلار آسا د وخت نه دا کار نه وو پرېښی. (٤٧) د ادوم په مُلک کښي بادشاه نه وو، په دې باندې يو خليفه حکومت کولو کوم چي د يهوداه بادشاه مقرر کړی وو. (٤٨) يهوسفط بادشاه تجارتي سمندري جهازونه جوړ کړل چي د اوفير مُلک نه سره زر راوړی، خو دا په عصيون جابر کښي مات شول او هيڅکله لا نه رل. (٤٩) نو په هغه وخت د اخي اب زوی اخزياه يهوسفط ته ووييل چي، ”زما سړی دې ستاسو د سړو سره سمندري جهازونه چلوی،“ خو يهوسفط دې ته راضي نه شو. (٥٠) يهوسفط مړ شو او د داؤد په ښار کښي په شاهي اديره کښي ښخ شو او د هغه زوی يهورام د هغه نه پس بادشاه شو.

د اسرائیل بادشاه اخزياه

(٥١) د يهوداه بادشاه يهوسفط د بادشاهي په اوولسم کال، د اخي اب زوی اخزياه د اسرائیل بادشاه جوړ شو او هغه په سامريه باندې دوه کاله بادشاهي وکړه. (٥٢) هغه مالک خدای نارضا کړو او د خپل پلار اخي اب، د خپلي مور ايزيل او د يربعام بادشاه په بد مثال باندې يې عمل وکړو، چا چي اسرائیلیان د گناه طرف ته بوتلی وو. (٥٣) هغه د بعل عبادت او خدمت وکړو، لکه څنگه چي مخکښي د هغه پلار کړی وو. هغه د مالک خدای د بني اسرائیلو خدای پاک غصه راوپاروله.